Nr. 19. Warszawa, dnia 25 Maja 1920 r. Rok II.

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU.

Cena numeru 5 mk. Prenumerata kwartalna 25 mk. Cena ogłoszeń za tekstem wynosi od wiersza jednoszpaltowego petitem: 10 mk. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu“, należy kierować do Redakcji, Leszno 5, tel. red. № 512-64.

TREŚĆ:

Od Administracji.

Z powodu znacznego wzrostu kosztów druku i papieru, od dnia 15 maja 1920 r. cena poszczególnego numeru „Dz. Urzęd. Min. Skarbu“ wynosić będzie 5 mk., zaś cena ogłoszeń od wiersza jednoszpaltowego petitowego 10 mk.

Opłaty stemplowe.

278.

OKÓLNIK L. 33321.

Do wszystkich Izb Skarbowych i wszystkich Urzędów Skarbowych Podatków i Opłat Skarbowych.

Jeden z notarjuszów, mających siedzibę na obszarze b. zaboru rosyjskiego, zwrócił się do Ministerstwa Skarbu z prośbą o wyjaśnienie, w jakiej wysokości należy pobierać opłaty stemplowe w następujących wypadkach:

1) Jeśli jeden z kilku (np. 5) spadkobierców „wszystkie swe prawa spadkowe“, bez wskazania w akcie, czy do tego spadku należą i nieruchomości, ustępuje drugiemu spadkobiercy;

2) Jeśli tenże spadkobierca te same wszystkię swoje prawa spadkowe bez wzmianki, czy do tego spadku należą nieruchomości — ustępuje osobie obcej;

3) Jeśli tenże spadkobierca w akcie zaznacza, że ustępuje drugiemu spadkobiercy wszystkie swoje prawa spadkowe do ruchomości jak i **nieruchomości**, nie wymieniając jednak tych nieruchomości;

4) Jeśli tenże spadkobierca te same prawa spadkowe, tak do ruchomości, jak i **nieruchomości** bez wymienienia tych nieruchomości, ustępuje osobie obcej;

5) Jeśli tenże spadkobierca ustępuje drugiemu z kilku współ-spadkobierców nie wszystkie swoje prawa spadkowe, a tylko swoje spadkowe prawa do danej spadkowej **nieruchomości**;

6) Jeśli tenże spadkobierca ustępuje swoje prawa, tylko do danej spadkowej **nieruchomości**, osobie obcej;

7) Jeśli **wszyscy** współwłaściciele wspólnie nabytej (jednym aktem) niespadkowej nieruchomości, sporządzają akt działu, mocą którego nieruchomość przechodzi do jednego współwłaściciela, a pozostali dostają spłaty pieniężne;

8) Jeśli jeden z kilku, np. 4 współwłaścicieli, jednocześnie wspólnie nabytej nieruchomości, wychodzi z niepodzielności i swoje prawa ustępuje drugiemu współwłaścicielowi;

9) Jeśli tenże współwłaściciel swoje prawa do wspólnie nabytej nieruchomości ustępuje nie współwłaścicielowi a osobie trzeciej, obcej;

10) Jeżeli sporządza się akt działu między wszystkiemi współwłaścicielami danej nieruchomości, którzy stali się współwłaścicielami nie przez wspólne jednoczesne nabycie, a przez nabycie praw do tej nieruchomości kilkoma aktami w różnych okresach czasu sporządzonemi i przy tym dziale nieruchomość przechodzi do jednego z współwłaścicieli, a pozostali dostają spłaty pieniężne i

11) Jeśli jeden z kilku obecnych współwłaścicieli nieruchomości nabytej przez obecnych współwłaścicieli nie jednocześnie nie wspólnie, a kilkoma aktami przez nabywanie praw do niej, wychodzi z niepodzielności i swoje prawa ustępuje drugiemu z kilku współwłaścicieli.

Ministerstwo Skarbu odpowiedziało, co następuje:

Ani prawo skarbowe rosyjskie, obowiązujące na obszarze b. okupacji austrjacko-węgierskiej ani prawo skarbowe, wydane przez władzę okupacyjną niemiecką, nie dają wyraźnej odpowiedzi na powyższe pytania. Wobec tego należy postąpić w myśl zasady powszechnie w takich razach stosowanej, którą jasno wyraża wyrok izby wydziałowej Sądu Kasacyjnego francuskiego, przytoczony w książce pod tytułem „Prawo cywilne, obowiązujące w Królestwie Polskiem (wyd. Towarzystwa Prawniczego w Warszawie 1914 r.) na str. 6. Odnośna teza brzmi: „Aczkolwiek sędziemu nie wolno zastępować woli prawodawcy swoją i zmieniać prawo, to jednak może on, a nawet **winien**, stosownie do okoliczności, **w razie wątpliwości** wyjaśnić **zamiar** prawodawcy i nadać tekstowi to znaczenie, jakie prawodawca nadać mu **zamierzał**", należy zatem celem usunięcia wątpliwości, wyrażonych w powyższych jedenastu pytaniach, uświadomić sobie, jakie są **naczelne zasady** ustawodawstwa podatkowego wogóle, a prawa o opłatach stemplowych w szczególności i z tych zasad naczelnych wywnioskować, co byłby **postanowił** prawodawca, gdyby przy ułożeniu przepisów, obecnie obowiązujących, **znał** powyższe wątpliwości.

Otóż ustawodawstwo podatkowe zmierza do **dwóch** celów głównych. Chodzi **po pierwsze:** o dostarczenie państwu pieniędzy, których ono potrzebuje do spełniania swych zadań, **po drugie:** o wydobycie owych pieniędzy od tych obywateli, którzy są w tym stopniu zamożni, że mogą ich dostarczyć. Z celu drugiego wynika oczywiście, że dwaj obywatele, którzy są jednakowo zamożni, winni być o ile możności jednakowo opodatkowani.

Tak zwane „opłaty stemplowe" są przeważnie daninami, które wówczas się pobiera, gdy zamożność ujawnia się w postaci **przejścia majątku z rąk jednych do drugich.** Z podanej wyżej zasady **równomiernego** rozkładu podatków wynika, że jeżeli przy dwóch aktach przejścia majątku **zamożność** ujawnia się **w sposób jednakowy**, to obydwa te akty powinny podlegać **opłacie stemplowej w jednakowej wysokości**, choćby ze stanowiska prywatno-prawnego (według prawa cywilnego lub handlowego) zachodziły między niemi istotne różnice.

Z powyższych wywodów wynikają jasno odpowiedzi, na pytania wyżej przytoczone:

a) W pytaniach tych uczyniono różnicę między wypadkami, w których ktoś swój udział w majątku wspólnym zbywa współwłaścicielowi (współspadkobiercy), a temi, w których zbywa go „osobie obcej".

Odróżnienie to jest zupełnie nieuzasadnione. Jeżeli np. majątek pewien, wartości jednego miljona marek, należy w równych częściach do pięciu osób, a jedna z nich udział swój sprzedaje współwłaścicielowi za 200.000 marek, to suma ta przedstawia dla sprzedawcy dokładnie tę samą wartość, jakaby miała dla niego suma 200.000 marek otrzymana w razie sprzedaży owego udziału „osobie obcej". Jeżeliby swój udział **darowała współwłaścicielowi**, to ten współwłaściciel wzbogaciłby się przez ową darowiznę dokładnie tak samo, jak „osoba obca", gdyby ona ten sam udział w darze otrzymała.

W obu grupach wypadków zamożność ujawnia się w sposób jednakowy; różnicowanie w zakresie opłat stemplowych nie da się uzasadnić.

b) W pytaniach, wyżej przytoczonych jest ciągle mowa o tem, że ktoś swój majątek lub swój udział w majątku komuś „ustępuje", nie podano jednak, czy chodzi o ustąpienie w drodze „kontraktu zamiennego" (art. 1104 k. c.), zatem w drodze sprzedaży lub zamiany, czy o darowiznę. Odróżnienie to jest istotne, gdyż w wypadku pierwszym mają zastosowanie przepisy o „opłatach stemplowych" (na obszarze b. okupacji austrjacko-węgierskiej nadto przepisy o „opłacie aljenacyjnej" i „aktowej") w wypadku drugim przepisy o opodatkowaniu darowizn.

c) O ile zawarto kontrakt zamienny, to **we wszystkich jedenastu wypadkach** uiścić należy:

na obszarze b. okupacji niemieckiej: opłatę w wysokości 5% od wartości nieruchomości (poz. 11 a i i 21 taryfy stemplowej), oraz w wysokości ½% od wartości ruchomości (poz. 1, poz. 11 a 2, poz. 21 i poz. 27 taryfy stemplowej)

na obszarze b. okupacji austrjacko-węgierskiej: w każdym razie opłatę „stemplową", przewidzianą w art. 50 (1a) i w art. 51 Zb. ust. o opł.; w razie przeniesienia nieruchomości należy się nadto: opłata „aljenacyjna" (art. 253 zb. ust. o opł.) i aktowa (art. 280 zb. ust. o opł.).

Uwolnienie od opłaty w którymkolwiek z jedenastu wypadków, o których mowa, lub zaniechanie pobrania

opłaty w wysokości 5% lub 4% w wypadkach, w których przedmiotem przeniesienia są nieruchomości, niedałoby się uzasadnić żadnym pozytywnym przepisem prawa skarbowego, a z ekonomicznego punktu widzenia, który jest decydującym dla wykładni wątpliwych norm skarbowych, byłoby oczywiście nielogiczne.

Jeżeli np. ktoś „ustępuje swoje prawa spadkowe do danej spadkowej nieruchomości" (wypadek 5 i 6), to oczywiście otrzyma za te swoje „prawa" cenę taką samą, jaką byłby otrzymał, gdyby w chwili „ustąpienia" była już na niego przepisana własność w księdze hipotecznej. Jeżeli ktoś „ustępuje" za 100.000 marek swój udział w nieruchomości (wypadek 8, 9 i 11), to z ekonomicznego punktu widzenia niepodobna dopatrzeć się różnicy między tą tranzakcją, a umową, mocą której ktoś, będący jedynym właścicielem nieruchomości sprzedaje ją komuś za 100.000 marek.

Okoliczność, że w pozycji 27 taryfy stemplowej, wydanej przez władzę okupacyjną niemiecką, jest mowa o „dziale spadku", oraz o „podziale majątku wspólnego", nie sprzeciwia się powyższej interpretacji, gdyż w pozycji tej (w której ustanowiona jest opłata w wysokości ½%) powiedziano wyraźnie, że stosuje się ona tylko o tyle, o ile nie ma zastosowania inna pozycja taryfy. O ile zatem przedmiotem przeniesienia są nieruchomości, to oczywiście ma zastosowanie poz. 11 a 1.

d) W wypadkach 7 i 10 za przedmiot przeniesienia, od którego wartości pobrać należy opłatę, uważa się różnicę między pełną wartością nieruchomości, a wartością udziału tego współwłaściciela, który nabywa całość, spłacając innych.

Jeżeli np. nieruchomość, należącą do pięciu współwłaścicieli w równych częściach, przechodzi na własność jednego z nich, to przedmiotem przeniesienia są 4/5 owej nieruchomości.

e) W wypadkach 1 i 2 notarjusz winien zapytać kontrahentów, czy i które nieruchomości należą do spadku, a w danym razie wezwać ich do podania, ile z umówionej ceny przypada na majątek nieruchomy, tudzież zwrócić ich uwagę, że udzielenie odpowiedzi niezgodnych z prawdą ulega karze w myśl § 14 rozporządzenia okupacyjnego o opłatach stemplowych względnie (na obszarze b. okupacji austrjacko-węgierskiej) karze, przewidzianej w art. 254 Zb. ust. o opł. Analogicznie należy postąpić w wypadkach 3 i 4.

Jeżeliby strony odmówiły odpowiedzi na te pytania, należy pobrać na obszarze b. okupacji niemieckiej od całej umówionej ceny opłatę w wysokości 5%, a na obszarze b. okupacji austrjacko-węgierskiej od całej ceny zarówno opłatę „stemplową" jak „aljenacyjną" (§ 8 ustęp 3 rozporządzenia okupacyjnego; art. 255 ros. Zb. ust. o opł.).

Władze skarbowe mają przy rewizjach u notarjuszów zwracać baczną uwagę na to, czy oni postępują ściśle według powyższych zasad.

Warszawa, dn. 12 maja 1920 r.

Minister Skarbu:

w z.

(—) *R. Rybarski.*

279.

KOMUNIKAT MINISTERSTWA SKARBU

w sprawie sprostowania omyłek w okólniku z 24-go lutego 1920 r. L. 13922 w przedmiocie opłat stemplowych od świadectw na przewóz spirytusu i wyrobów wódczanych (Dziennik Urzędowy Ministerstwa Skarbu Nr. 9/20 poz. 139).

Ministerstwo Skarbu komunikuje, że w okólniku z 24 lutego 1920 r. L. 13922 w przedmiocie opłat stemplowych od świadectw na przewóz spirytusu i wyrobów wódczanych (Dziennik Urzędowy Ministerstwa Skarbu Nr. 9/20 poz. 139) zaszły omyłki, które sprostować należy, jak następuje:

Zamiast słów „a podlegają opłacie stemplowej w kwocie 35 fen." ma być „a podlegają opłacie stemplowej w kwocie 40 fen.", — w dalszym ciągu zamiast („art. 17 L. 13 ros. ust. stempl. ...") ma być („art. 17¹ L. 13 ros. ust. stempl. ..."), wreszcie w dalszym ciągu zamiast („Zbiór Pr. i Rozp. z r. 1901 Nr. 8 poz. 75") ma być („Zbiór Pr. i Rozp. z r. 1901 Nr. 8 poz. 76").

Warszawa, dnia 17 maja 1920 r.

Ministetr Skarbu:

w z. (—) *Kozubowski.*

Monopol Tytoniowy.

280.

OKÓLNIK L. 40.

Do Dyrekcji Skarbu we Lwowie, wszystkich Małopolskich Dyrekcyj Okręgów Skarbowych, wszystkich Izb Skarbowych, Generalnej Delegatury Rządu we Lwowie, wszystkich Województw, Inspektoratów Uprawy Tytoniu w Warszawie i Zabłotowie, Rządowych Fabryk Wyrobów Tytoniowych, w Krakowie, Winnikach, Jagielnicy i Monasterzyskach, Urzędu Wykupna Liści Tytoniowych w Borszczowie, tudzież Urzędów Sprzedaży Wyrobów Tytoniowych w Wadowicach, Nowym Sączu, Rzeszowie, Przemyślu, Stanisławowie, Kołomyji, Lublinie, Radomiu, Kielcach i w Piotrkowie.

Generalna Dyrekcja Monopolu Tytoniowego utworzyła z dniem 1-go maja b. r.

Inspektorat Uprawy Tytoniu w Warszawie, (ulica Kaliska Nr. 1).

Zakres działania tego Inspektoratu obejmować będzie część b. Galicji i b. Kongresówki, a granica pomiędzy obszarem, podlegającym temu Inspektoratowi, a obszarem, podlegającym Inspektoratowi uprawy tytoniu w Zabłotowie, biedz będzie od południowej granicy Państwa w Karpatach wzdłuż rzeki Wisłoki i dalej Wisły, aż do Dęblina, dalej przecinać będzie obszary województwa lubelskiego w linji, o ile możności prostej, od Dęblina do Włodawy. Część ta granicy obu Inspektoratów zostanie niebawem dokładnie wyznaczona i dodatkowo podana do wiadomości.

Wszystkie sprawy, dotyczące uprawy tytoniu w odnośnych obszarach Rzeczypospolitej, należy odtąd skierowywać do kompetentnych Inspektoratów uprawy tytoniu.

Oba Inspektoraty uprawy tytoniu obejmują obszary, na których obowiązują różne przepisy, dotyczące uprawy, a to austrjackie (w Inspektoracie warszawskim zachodnia Małopolska, w Inspektoracie zabłotowskim wschodnia Małopolska) i rosyjskie (w Inspektoracie warszawskim b. Kongresówka na zachód od Wisły i północ od linji Dęblin-Włodawa, w Inspektoracie zabłotowskim na wschód i południe od tej linji). Różnorodność przepisów, powodująca bardzo przykre zamieszanie, może być usuniętą w drodze ustawowej. Ponieważ jednak panujący w tej dziedzinie chaos przepisów najczęściej nie odpowiadających stosunkom, jakie w Państwie się wytworzyły, nie może być dłużej, nawet przez krótki czas bez szkody dla interesów ludności, jak i Skarbu Państwa utrzymanym, przeto Generalna Dyrekcja Monopolu Tytoniowego **nie zmieniając obowiązujących na odnośnych obszarach przepisów ustawowych**, zmuszoną jest już obecnie uzupełnić je następującemi przepisami administracyjnemi:

A) MAŁOPOLSKA.

Tytoń uprawiać wolno tylko tym osobom, które uzyskają na to „licencję".

Rozróżniane będą dwa rodzaje plantacji:

a) Plantacja tytoniu dla własnego użytku plantatorów. Licencje na takie plantacje, ważne na rok bieżący, wydawane będą wyjątkowo ze względu na obecny brak fabrykatów tytoniowych na całym obszarze Małopolski przez terytorjalnie kompetentne Dyrekcje Okręgów Skarbowych, za uiszczeniem opłaty licencyjnej w kwocie stu (100) marek. Jedna osoba uzyskać może na całym obszarze Państwa tylko jedną taką licencję. Obszar uprawiany nie może przekraczać dziesięciu (10) metrów kwadratowych. Wyprodukowane liście może plantator zatrzymać dla własnego użytku lub odsprzedać ustanowionym przez Inspektorat uprawy tytoniu organom (komisjom wykupna, fabrykom rządowym), — nie wolno mu go zaś, pod zagrożeniem surowych kar, przewidzianych w ustawie karno-skarbowej (po austr.), odsprzedawać nikomu innemu.

Niezależnie od kar, przewidzianych tą ustawą, nałoży Władza skarbowa I instancji tak na plantatora, liście tytonowe nielegalnie sprzedającego, jak i na nabywcę tych liści, grzywnę w kwocie dwustu (200) marek, — a sprzedawane liście ulegną konfiskacie. Organowi kontroli skarbowej, który wykryje popełnienie przez plantatora takiego przekroczenia, asygnować należy jako wynagrodzenie dwadzieścia (20%) procent ściągniętej grzywny.

Ponieważ obecnie już zasiewy tytoniu się odbyły, przeto plantatorzy mogą dodatkowo o wydanie licencji zgłaszać się do dnia 15 czerwca 1920 r. Plantator, który do tego czasu plantacji swej nie zgłosi, albo który uprawia tytoń na obszarze większym, od wyżej określonego (10 mtr. kw.), będzie przez kompetentną władzę skarbową I instancji karany grzywną administracyjną w kwocie dwustu (200) marek, ściągalną prócz należytości za licencję w kwocie stu (100) marek,—nadto cały jego zbiór liści tytoniowych ulegnie konfiskacie i winien być przez odnośną władzę dostarczony do najbliższej rządowej Fabryki wyrobów tytonowych. O ile rośliny tytoniowe nie są jeszcze dojrzałe, nie należy ich naturalnie wyrywać, lecz dalszą ich pielęgnację poruczyć pod kontrolą organów kontroli skarbowej plantatorowi. Jeśli plantator liście doprowadzi do dojrzałości, otrzyma, mimo orzeczonej już konfiskaty, po dostarczeniu ich do wyznaczonej mu Fabryki tytoniu, pełną cenę odkupu.

Przeciw orzeczeniom władzy skarbowej I-ej instancji nie przysługuje plantatorom żaden środek prawny.

Z końcem czerwca przedłożą władze skarbowe I-ej instancji dokładne wykazy udzielonych licencji i pobranych za nie **na rachunek Generalnej Dyrekcji Monopolu Tytoniowego** opłat licencyjnych odnośnym Inspektoratom uprawy tytoniu, te zaś przedłożą je do końca lipca Generalnej Dyrekcji Monopolu Tytoniowego, podając łączną sumę z uzyskanych w ten sposób opłat.

Rzeczą organów Kontroli skarbowej będzie pilnie czuwać, by wszystkie takie plantacje prowadzone były tylko zgodnie z powyższymi przepisami. W razie wykrycia przez te organa plantacji nielegalnej (bez licencji, lub większej, jak w licencji wyrażono), asygnować im należy jako nagrodę dziesięć (10) procent ściągniętej grzywny i opłaty licencyjnej.

Urzędy podatkowe, w których opłaty i grzywny będą uiszczane, mają zarachowywać je w dzienniku monopolu tytoniowego.

b) Plantacje przemysłowe. Te obejmować muszą przestrzeń, określoną w § 7 „Przepisu dla plantatorów" i mogą być zakładane tylko na podstawie licencji, wydawanych przez Inspektoraty uprawy tytoniu, w roku bieżącym z zasady jedynie tylko w powiatach, wymienionych w obwieszczeniu z dnia 16 lutego 1920 r. L. 1914/20/IV, a tylko wyjątkowo w powiatach innych. Plantatorzy obowiązani są stosować się ściśle do postanowień cytowanego obwieszczenia.

O ile kto uprawił już w r. b. przestrzeń większą, jak określono w p. a), jednak mniejszą, jak określa § 7 cytowanego przepisu, może wyjątkowo w r. b. uzyskać na swą plantację licencję, będzie jednak obowiązanym poddać się b e z w a r u n k o w o przepisom, ustanowionym dla plantatorów przemysłowych.

Ze względu na dotychczasowy brak jednolitych i jasnych przepisów w tej dziedzinie, mogą inspektorowie uprawy tytoniu wydawać licencje na plantacje przemysłowe jeszcze za dodatkowem zgłoszeniem do dnia 15 czerwca b. r. Kto do tego czasu plantacji swej nie zgłosi, ulegnie karze, przewidzianej w ustawie karno-skarbowej, a nadto nałożoną nań zostanie grzywna w kwocie 100 mk., którą asygnować należy jako nagrodę organowi kontroli skarbowej, który nielegalną plantację wykryje.

Rzeczą Dyrekcji Skarbu we Lwowie będzie wydawać natychmiast stosowne zarządzenia, celem powiadomienia o powyższych zarządzeniach ludności i ścisłego ich wykonania.

B) KONGRESÓWKA.

Tytoń uprawiać wolno osobom, które uzyskają na to „licencję" od odnośnego Urzędu Skarbowego akcyz i monopolów skarbowych. Urzędy te wydawać będą ważne na czas jednego roku licencje dwojakie:

a) Licencje na plantacje dla własnego użytku, które wydawane będą w r. b. ze względu na obecny brak fabrykatów tytoniowych. Plantacje takie nie mogą obejmować obszaru większego, jak dziesięć (10) metrów kwadratowych (5.27 sążni kwadratowych). Za wydanie licencji na takie plantacje pobieraną będzie opłata licencyjna w kwocie stu (100) marek, którą zarachowywać należy **na rachunek Generalnej Dyrekcji Monopolu Tytoniowego** (§ 4 poz. 2). Jedna osoba uzyskać może na całym obszarze Państwa tylko jedną taką liacencję. Wyprodukowane liście mogą plantatorowie zatrzymać dla własnego użytku, lub odsprzedać ustanowionym do tego przez odnośny Inspektorat uprawy tytoniu orga-

nom (komisjom, fabrykom rządowym), nie wolno im ich jednak bezwarunkowo sprzedawać osobom innym.

W razie stwierdzenia przekroczenia tego przepisu, nałoży Władza skarbowa I-ej instancji grzywnę w kwocie dwustu (200) marek, tak na sprzedawcę liści, jak i na ich nabywcę, a sprzedawane liście ulegną konfiskacie.

Ponieważ obecnie już zasiewy tytoniu się odbyły, przeto plantatorzy mogą dodatkowo o wydanie licencji zgłaszać się do dnia 15 czerwca 1920 r. Plantator, który do tego czasu plantacji swej nie zgłosi, albo który uprawia tytoń na obszarze większym od wyżej określonego (10 mtr. kw.), będzie przez kompetentną władzę skarbową I-ej Instancji karany grzywną administracyjną w kwocie dwustu (200) marek, ściągalną prócz należytości za licencję w kwocie stu (100) marek, nadto cały jego zbiór liści tytonowych ulegnie konfiskacie i winien być przez odnośną władzę dostarczony do najbliższej rządowej Fabryki wyrobów tytoniowych. O ile rośliny tytoniowe nie są jeszcze dojrzałe, nie należy ich naturalnie wyrywać, lecz dalszą ich pielęgnację poruczyć pod kontrolą organów kontroli skarbowej plantatorowi. Jeśli plantator liście doprowadzi do dojrzałości, otrzyma, mimo oznaczonej już konfiskaty, po dostarczeniu ich do wyznaczonej mu Fabryki, pełną cenę odkupu.

Przeciw orzeczeniom władzy skarbowej I-ej instancji nie przysługuje plantatorom żaden środek prawny.

Z końcem czerwca przedłożą władze skarbowe I-ej instancji dokładne wykazy udzielonych licencji i pobranych za nie **na rachunek Generalnej Dyrekcji Monopolu Tytoniowego** opłat licencyjnych odnośnym Inspektoratom uprawy tytoniu, te zaś przedłożą je do końca lipca Generalnej Dyrekcji Monopolu Tytoniowego, podając łączną sumę z uzyskanych w ten sposób opłat.

Rzeczą organów kontroli skarbowej będzie pilnie czuwać, by wszystkie takie plantacje prowadzone były tylko zgodnie z powyższymi przepisami. W razie wykrycia przez te organa plantacji nielegalnej (bez licencji, lub większej, jak w licencji wyrażono) asygnować im należy jako nagrodę dziesięć (10) procent ściągniętej grzywny i opłaty licencyjnej.

Kasy Skarbowe, w których opłaty i grzywny będą uiszczane, mają zarachowywać je na § 4 poz. 2 prel. budż. Min. Skarbu.

b) Licencje na plantacje przemysłowe. Te obejmować muszą przestrzeń minimalną, określoną w artykule 725 rosyjskiej ustawy akcyzowej. Za wydanie takiej licencji nie będzie pobieraną żadna opłata, lecz plantatorzy obowiązani będą w prowadzeniu swej plantacji stosować się do zarządzeń Inspektoratu uprawy tytoniu i pozwolić na wybór nasienników na ich plantacjach, a to najwyżej do dziesięciu roślin na każde sto metrów kwadratowych. Za każdy kilogram dojrzałego, należycie wyczyszczonego nasienia, odstawionego w myśl wskazówek Inspektoratu uprawy, otrzymają wynagrodzenie, które wraz z cennikiem liści tytoniowych w odpowiedniej wysokości zostanie ustanowione (rozporządzenie z dn. 16 lutego 1920 r. L. 1914). Zrywanie liści z nasienników może nastąpić tylko za zezwoleniem dotyczącego Inspektoratu uprawy tytoniu.

Wyprodukowane liście obowiązani będą plantatorowie odsprzedać ustanowionym przez Inspektoraty uprawy organom (komisjom, rządowym fabrykom), wolno im je jednak za zgłoszeniem w odnośnym Urzędzie Skarbowym akcyz i monopolów państwowych odsprzedać **jednej z krajowych** fabryk tytoniu prywatnych. Zgłoszenia takie winny wspomniane Urzędy dla ewidencji przesyłać odnośnym Inspektoratom uprawy tytoniu. Nie wolno natomiast plantatorom b e z w a r u n k o w o liści tytoniowych wywozić zagranicę, ani też odsprzedawać ich osobom postronnym (zwłaszcza kupcom tytoniowym), a to pod zagrożeniem surowych kar rosyjskiej ustawy akcyzowej.

Niezależnie od kar, przewidzianych tą ustawą, nałoży Władza Skarbowa I-ej instancji tak na plantatora, liście tytoniowe nielegalnie sprzedającego, jak i na nabywcę tych liści, grzywnę w kwocie dwustu (200) marek, a sprzedawane liście ulegną konfiskacie. Organowi kontroli skarbowej, który wykryje popełnienie przez plantatora takiego przekroczenia, asygnować należy jako wynagrodzenie dwadzieścia (20) procent ściągniętej grzywny.

O ile kto uprawił już w r. b. przestrzeń większą, jak oznaczono w p. a), jednak mniejszą, jak określa art. 725 rosyjskiej ustawy akcyzowej, może wyjątkowo w r. b. uzyskać na swą plantację licencję, będzie jednak obowiązanym poddać się b e z w a r u n k o w o przepisom, ustanowionym dla plantatorów przemysłowych.

Ze względu na dotychczasowy brak jednolitych i jasnych przepisów w tej dziedzinie, mogą Inspektorowie uprawy tytoniu wydawać licencje na plantacje przemysłowe jeszcze za dodatkowem zgłoszeniem do dnia 15 czerwca b. r. Kto do tego czasu plantacji swej nie zgłosi, ulegnie karze przewidzianej we wspomnianej ustawie akcyzowej, a nadto nałożoną nan zostanie grzywna w kwocie stu (100) marek, którą asygnować należy jako nagrodę organowi kontroli skarbowej, który nielegalną plantację wykryje.

Rzeczą Izb Skarbowych będzie, wydać stosowne zarządzenia celem powiadomienia ludności o powyższych zarządzeniach i ścisłego ich wykonania.

Warszawa, dnia 4 maja 1920 r.

Minister Skarbu:

w/z

(—) *Weinfeld.*

Przepisy celne.

281.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Skarbu w przedmiocie opłat za czynności urzędów celnych na obszarze b. zaboru rosyjskiego, dokonywane poza obrębem placu urzędowego lub w czasie poza urzędowym.

Na zasadzie ostatniego ustępu art. 15 rozporządzenia o taryfie celnej z 4 listopada 1919*) (Dz. Ustaw № 95 poz. 510) zarządzam w przedmiocie opłaty za czynności urzędów celnych na obszarze b. zaboru rosyjskiego dokonywane poza obrębem placu urzędowego lub w czasie pozaurzędowym, tymczasowo, aż do czasu jednolitego unormowania tej sprawy dla obszaru całego Państwa co następuje:

Strony, w których interesie i na których prośbę urząd celny dokonuje odprawy towarów poza obrębem placu urzędowego lub w czasie pozaurzędowym, obowiązane są do uiszczenia opłaty w wysokości 25 mk. za godzinę, licząc część godziny za całą, na rzecz każdego z urzędników celnych, dokonując odprawy, w poło-

*) Dz. Urzęd. Min. Skarbu Nr. 31 z d. 15/XII — 1919 r., poz. 476.

wie zaś tej kwoty na rzecz każdego z zatrudnionych przy odprawie pomocniczych funkcjonarjuszy celnych, z tem jednak ograniczeniem, iż opłata za czynności uskutecznione w jednym dniu nie może przewyższać kwoty 75 mk na osobę jednego urzędnika, względnie 35 mk. 50 fen. na osobę jednego pomocniczego funkcjonarjusza celnego

Za dopełnienie odprawy celnej poza obrębem placu urzędowego i poza siedzibą urzędu należy się funkcjonarjuszom celnym oprócz wymienionej wyżej opłaty także zwrot kosztów przejazdu według obowiązującej taryfy.

Na wysokość opłaty za odprawę towarów poza placem urzędowym nie wpływa okoliczność, czy czynność urzędową przedsięwzięto w godzinach urzędowych, czy też poza niemi

Przypadające opłaty mają strony wpłacać do kasy urzędu celnego za pokwitowaniem, w którem ma być wymieniony rodzaj czynności pozaurzędowej, jako też czas jej trwania.

Urzędy celne zapisują wpłacone kwoty na przychód w dzienniku przychodu, a następnie wypłacają je wchodzącym w rachubę funkcjonarjuszom za pokwitowaniem, które ma być dołączane do dotyczącej pozycji rozchodu. Wypłacone kwoty należy zapisywać na rozchód w dzienniku rozchodu.

Zezwolenia na odprawę towarów poza placem urzędowym w siedzibie urzędu lub też na odprawę w urzędzie, lecz w czasie pozaurzędowym, mogą udzielać kierownicy urzędów celnych tylko w razie istotnej potrzeby. Za prawidłowy bieg służby w godzinach pozaurzędowych są kierownicy urzędów osobiście odpowiedzialni.

Za dokonanie odprawy towarów poza placem urzędowym i poza siedzibą urzędu, oraz na wypłatę przypadających z tego tytułu należności wymagane jest zezwolenie Departamentu Cel Ministerstwa Skarbu.

Dotychczasowe zarządzenia, wydane w tym przedmiocie, uchyla się.

Warszawa, dnia 10 maja 1920 r.

Minister Skarbu:
(—) *W. Grabski.*

282.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Skarbu w przedmiocie godzin w urzędach celnych kolejowych na obszarze b. zaboru rosyjskiego.

Na podstawie art. 20 rozporządzenia o taryfie celnej z 4 listopada 1919 r.*) (Dz. Ustaw Nr. 95 poz. 510) zarządzam odnośnie do ostatniego ustępu par. 5 Przepisu wykonawczego do tegoż rozporządzenia (Dz. Ustaw Nr. 95 poz. 511) w przedmiocie godzin urzędowych w urzędach celnych kolejowych na obszarze b. zaboru rosyjskiego, tymczasowo, aż do czasu jednolitego unormowania tej sprawy w porozumieniu z zarządem kolejowym dla obszaru całego Państwa, co następuje:

Godziny urzędowe we wspomnianych urzędach celnych zgadzają się z takiemiż godzinami obowiązującemi dla ekspedycji towarowych na dotyczących stacjach kolejowych.

Dla wykonywania służby zewnętrznej, związanej z ruchem pociągów, objętych normalnym planem jazdy w godzinach pozaurzędowych, jak np. odprawa pociągów osobowych i rewizja bagaży, odbiór zagranicznych pociągów towarowych, przekazywanie zagranicznych przesyłek pośpiesznych i t. p. ustanawiają kierownicy urzędów celnych stałe dyżury. Czas pełnienia tej służby ma być wliczony do normalnej ilości godzin urzędowych, tak, iżby łącznie czas pracy w godzinach urzędowych i pozaurzędowych nie przekraczał 7 godzin na dobę.

W wypadkach wyjątkowych mogą kierownicy urzędów zarządzić dłuższy niż 7-mio godzinny czas pracy.

Wszelkie dotychczasowe zarządzenia w powyższym przedmiocie uchyla się.

Warszawa, dnia 10 maja 1920 r.

Minister Skarbu:
(—) *Wł. Grabski.*

*) Dz. Urzęd. Min. Skarbu Nr. 31 z d. 15/XII—1919 r., poz. 476.

283.

OKÓLNIK L. 3585.

Do wszystkich urzędów celnych.

Na zapytanie jednego z urzędów celnych, czy kwity celne dołączane do wnoszonych przez strony reklamacji i próśb podlegają opłacie stemplowej, Departament Cel Ministerstwa Skarbu wyjaśnia jak następuje:

Kwity celne z istoty swej są dokumentami wolnemi od opłaty stemplowej: 1) na obszarze b. okupacji niemieckiej — w myśl § 4, f. rozp. b. G. Gub. Warsz. z 19/7 1916, Dz. Rozp. Nr. 40, 2) na obszarze b. okupacji austrjacko-węgierskiej w myśl Nr. 130 Spisu Alfabetycznego papierów, aktów i dokumentów, podlegających opłacie stemplowej i zwolnionych od niej, dodatek do dz. 1 Zb. Pr. i Roz. z r. 1902 Nr. 73 art. 759 i 3) na obszarze b. zaboru austrjackiego w myśl poz. taryfy 7, i ustawy z 9/2 1850, Dz. u. p. Nr. 50.

O ile kwity celne są dołączane, jako załączniki do zgłaszanych do Departamentu Cel reklamacji, lub próśb, które podlegają opłacie stemplowej w myśl art. 19 Dekretu z 7/2 1919 w przedmiocie opłat od podań, oraz od świadectw urzędowych *) Dz. Pr. Nr. 14 poz. 145, to kwity te podlegają przewidzianej w art. 16 Dekretu opłacie stemplowej w kwocie 1 mk. za każdy arkusz; w myśl bowiem art. 17 Dekretu opłaty stemplowe, określone w art. 16 od załączników do podań, podlegających opłacie stemplowej, należy uiścić bez względu na to, czy załącznik jest dokumentem oryginalnym, czy odpisem, oraz czy od pisma, stanowiącego załącznik, uiszczono już poprzednio jakąkolwiek opłatę skarbową, lub czy był on od takiej opłaty wolny.

Warszawa, dnia 27 kwietnia 1920 r.

Dyrektor Departamentu Cel:
w z. (—) *Hilchen.*

284.

OKÓLNIK L. 4399.

Do urzędów celnych na obszarze b. Król. Kongres.

Wskutek zapytania jednego z Urzędów Celnych, jakie opłaty wewnętrzne należy pobierać za cukier i sól, oraz na jakich rozporządzeniach pobieranie tych opłat

*) Dz. Urzęd. Min. Skarbu Nr. 4 z d. 5/III—1919 r., poz. 49.

jest oparte, Departament Ceł wyjaśnia, że pobieranie opłat wewnętrznych od cukru oparte jest na rozporządzeniu z dnia 1 sierpnia 1917 roku ogłoszonem w Dzien. Rozp. Gen. Gub. Warsz. Nr. 83 poz. 346 i na rozporządzeniach z dnia 4 maja 1916 r. umieszczonych w Nr. 57 Dzien. Rozporządzeń C. i K. Zarządu Wojskowego. Opłatę pobierać należy w wysokości 5 Mk. 80 fen. od kilograma cukru t. j. w wysokości odpowiadającej zyskowi Skarbu Państwa z monopolowej sprzedaży 1 kg. cukru. Co do soli opłata wewnętrzna opiera się na ustawie o soli z 25 stycznia 1918 r. (poz. 444 Nr. 104 Dzien. rozp. dla Gen. Gub. War.) i wynosi obecnie 50 fen. od 1 kg. t. j. kwotę odpowiadającą zyskowi Skarbu Państwa monopolowej sprzedaży 1 kg. soli.

Od opłaty tej wolną jest sól sprowadzana dla Państwowego Urzędu Zakupu Artykułów Pierwszej Potrzeby.

Warszawa, dnia 27 kwietnia 1920 r.

Dyrektor Departamentu Ceł:
w z. (—) *Hilchen.*

285.

OKÓLNIK L. 4781.

W sprawie otwarcia kursów dla kandydatów na urzędników celnych.

Departament Celny Ministerstwa Skarbu otwiera w ciągu miesięcy letnich (lipiec i sierpień) sześciotygodniowy kurs dla kandydatów na urzędników celnych. W celu umożliwienia chętnym przesłuchania kursu Ministerstwo wypłaci każdemu zakwalifikowanemu kandydatowi stypendjum w sumie 1500 Mk., zamiejscowym zaś kandydatom będzie zwrócony oprócz tego koszt biletu 3 klasy, oraz w miarę możności zapewnione mieszkanie w bursie akademickiej.

Słuchacze muszą poddać się egzaminowi. Po złożeniu egzaminu będą przyjęci na płatną 3 miesięczną praktykę do urzędów celnych w charakterze aplikantów, pobierając wynagrodzenie według poborów XI kategorji płacy.

Warunki przyjęcia na słuchacza są następujące:

1) Kandydat musi być polakiem lub obywatelem polskim i mieć ukończone w sierpniu 1920 r. 18 lat.

2) Posiadać świadectwo z ukończenia szkoły średniej.

3) Posiadać świadectwo przełożonych dotychczasowych lub wychowawców o nieskazitelności obywatelskiej i moralności.

4) Niepełnoletni muszą posiadać pozwolenie ojca lub opiekuna

5) Kandydaci dopuszczeni na kursy celnictwa muszą zobowiązać się piśmiennie do regularnego uczęszczania kursów, poddania się egzaminowi i do wstąpienia na służbę w celnictwie.

W razie samowolnego nieusprawiedliwionego opuszczenia kursu, lub uchylenia się od wstąpienia na służbę celną, zobowiązują się do zwrotu pobranego stypendjum.

Podania należy nadsyłać do dnia 20-go czerwca b. r. bezpośrednio do Departamentu Celnego ul. Rymarska Nr. 5 w Warszawie.

Kandydaci przyjęci będą zawiadomieni o dniu i o miejscu zgłoszenia.

Warszawa, dnia 26 kwietnia 1920 r.

Dyrektor Departamentu Ceł:
w z. (—) *Hilchen.*

286.

OKÓLNIK L. 4327.

Do wszystkich urzędów celnych.

Departament Ceł poleca, aby w wypadkach przekazywania towarów do oclenia innym urzędom celnym obowiązkowo była wystawiana aż do odwołania na każdy wagon osobna lista przekazowa.

Praktykowany przez niektóre urzędy celne sposób przekazywania większej ilości wagonów za pomocą jednej przekazowej listy zbiorowej jest nadal niedopuszczalny.

Listy przekazowe należy dołączać do odnośnego listu przewozowego (frachtu kolejowego), przyczem mają być one dobrze przytwierdzone do dokumentów kolejowych.

Warszawa, dnia 17 maja 1920 r.

Dyrektor Departamentu Ceł:
z (—) *Dzierżgowski.*

Pożyczki państwowe.

287.

USTAWA

z dnia 30 kwietnia 1920 r.

w przedmiocie przyznania bonifikacji posiadaczom asygnat 5%-ej wewnętrznej pożyczki państwowej z 1918 r.

Art. 1. Wypłata asygnat 5%-ej wewnętrznej pożyczki państwowej z r. 1918, przy mającej nastąpić z dniem 1 maja 1920 r. amortyzacji tejże pożyczki, uskutecznia się w markach polskich według kursów, ustanowionych w art. 2 i 3 ustawy niniejszej.

Art. 2. Przy zamianie na gotowiznę wypłaca się za 5%-we asygnaty wewnętrznej pożyczki państwowej z r. 1918, opiewające:

a) na marki polskie, po cenie mk. p. 100 za 100
b) „ korony, „ „ „ „ 70 „ 100
c) „ ruble „ „ „ „ 216 „ 100

Art. 3. Przy zamianie na obligacje wewnętrznej pożyczki państwowej z r. 1920 przyjmuje się asygnaty 5%-ej wewnętrznej pożyczki państwowej z r. 1918, opiewające:

a) na marki polskie, po kursie mk. p. 120 za 100
b) „ korony, „ „ „ „ 85 „ 100
c) „ ruble, „ „ „ „ 225 „ 100

Art. 4. Posiadaczowi asygnaty przysługuje prawo wymiany na obligacje 1920 r. bądź całej sumy, bądź jej części — przy odpowiedniem zastosowaniu kursów, ustanowionych w art. 2 i 3.

Art. 5. Wynikła z przerachowania nadwyżka, wynosząca mniej niż mk. p. 100, wypłaca się w gotowiźnie.

Art. 6. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 maja 1920 r.

Art. 7. Wykonanie ustawy porucza się Ministrowi Skarbu.

Marszałek:
(—) *Trąmpczyński.*

Prezydent Ministrów:
(—) *L. Skulski.*

Minister Skarbu:
(—) *Wł. Grabski.*

(Dz. Ust. Nr. 38 z dn. 13 maja 1920 r., poz. 221).

288.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Skarbu w przedmiocie przyjmowania rubli carskich przy wpłatach na 5%-we wewnętrzne pożyczki państwowe z 1920 roku.

Tytułem wykonania ustaw z dnia 27 lutego 1920 r. w przedmiocie wypuszczenia pięcioprocentowych długo—i krótkoterminowej wewnętrznych pożyczek państwowych z 1920 r. *)(Dz. Ust. R. P. Nr.Nr. 21 i 25 z 1920 r., poz. 115 i 152), zarządzam, co następuje:

1) przy wpłatach na 5%-we wewnętrzne pożyczki państwowe z r. 1920 aż do odwołania przyjmować się będzie ruble carskie w odcinkach po 100 i 500 rubli po kursie 216 mk. polskich za 100 rubli carskich;

2) pozostałość w markach, wynikającą z kursu przerachowania, nie przekraczającą 50 marek, zwracać się będzie przy wpłacie, w razie zaś, gdy pozostałość ta przewyższy 50 marek, subskrybent obowiązany będzie dopłacić w markach do pełnej setki;

3) przy uskutecznianiu wpłat na wewnętrzne pożyczki państwowe z r. 1920 w walucie rublowej na tymczasowych świadectwach tych pożyczek notować się będzie sumę rubli carskich, wpłaconą za te świadectwa.

Warszawa, dnia 1 maja 1920 r.

Minister Skarbu:
w z.
(—) *R. Rybarski.*

(Dz. Ust. Nr. 38 z dnia 13 maja 1920 r., poz. 226).

289.

KOMUNIKAT MINISTERSTWA SKARBU.

Ministerstwo Skarbu komunikuje:

Ministerstwo ustaliło już zasady przyszłej pożyczki przymusowej, której pobór ma się rozpocząć natychmiast po zamknięciu subskrypcji obecnie rozpisanych pożyczek. Projekt ustawy o przygotowaniu pożyczki przymusowej będzie wniesiony w najbliższych dniach i zawiera następujące istotne postanowienia:

1) Pożyczka przymusowa będzie pożyczką rentową, to znaczy, nie będzie określony termin, w którym Państwo ma zwrócić wpłacony kapitał;

2) Oprocentowanie ma wynosić 3 (trzy) od sta,

3) Do zapłacenia pożyczki będą pociągnięte zarówno osoby fizyczne, jak i wszelkie osoby prawne, trudniące się działalnością gospodarczą;

4) Obowiązek opłacenia pożyczki ciąży na wszystkich, którzy albo mają majątek ruchomy lub nieruchomy, wyższy od 50.000 marek, albo dochód roczny z płacy wyższy od 25.000 mk., lub wreszcie prowadzą jakiekolwiek samodzielne przedsiębiorstwo przemysłowe lub handlowe;

5) Pożyczka będzie rozdzielona według stopy progresyjnej i to w dwóch ratach; rozdziału pierwszego dokonają władze skarbowe na podstawie już wymienionych podatków bezpośrednich, a drugą ratę rozdzielą specjalne komisje, uwzględniając stosunki wojenne, wzbogacenie się w czasie wojny, rentowność przedsiębiorstw i t. p. okoliczności;

6) Ostateczna suma pożyczki przymusowej będzie ustalona po zamknięciu subskrypcji na pożyczki obecne i oczywiście zmniejszy się automatycznie w miarę wyższego pokrycia tych pożyczek, zwłaszcza długoterminowej, która uwalnia od pożyczki przymusowej.

Sprawy walutowe.

290.

USTAWA

z dnia 29 kwietnia 1920 roku,

o zakazie dokonywania wypłat w walucie rublowej rosyjskiej i przerachowaniu zobowiązań rublowych na marki polskie.

Art. 1. Znaki pieniężne w walucie rublowej rosyjskiej przestają być prawnym środkiem płatniczym na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 2. Żądanie i dokonywanie wypłat w walucie rublowej z jakiegokolwiek tytułu, z wyjątkiem wypadków, wskazanych w art. 3, 5 i 7, jako też zaciąganie zobowiązań w walucie rublowej są wzbronione.

Art. 3. Wymiana znaków pieniężnych w walucie rublowej na walutę krajową i odwrotnie jest dozwolona na tych samych zasadach, jak wymiana waluty obcej.

Art. 4. Sumy wszelkich zobowiązań, opiewających na walutę rublową (ruble carskie), oraz ich wszystkie przynależytości, niezależnie od terminów płatności, podlegają przerachowaniu na marki polskie, według kursu 216 marek za 100 rubli.

Art. 5. Wypłaty za ubiegłe kupony od listów zastawnych i obligacji instytucji, wypuszczających listy lub obligacje, za listy zastawne tych instytucji, wylosowane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, oraz za kupony i listy zastawne, płatne lub umarzane w pierwszym terminie płatności po wejściu w życie niniejszej ustawy, wolno zobowiązanemu dokonywać w walucie rublowej (ruble carskie). Również w walucie rublowej spłacać wolno zaległości w opłacie rat, przypadających tym instytucjom, powstałe przed wejściem w życie niniejszej ustawy.

Przepisy części pierwszej artykułu niniejszego nie dotyczą kuponów i listów zastawnych tych instytucji, które przed wejściem w życie niniejszej ustawy przerachowały swe zobowiązania i należności na marki polskie, jako też spłat zaległości tym instytucjom należnych, o ile terminy płatności przypadają po dniu, w którym przerachowanie przez te instytucje zostało dokonane.

Art. 6. Listów zastawnych i kuponów, których spłata w myśl art. 5 dozwolona jest w walucie rublowej, wolno używać w granicach postanowień statutów odnośnych instytucji, jedynie na pokrycie takich zaległości, które w myśl art. 5 mogą być spłacane w walucie rublowej (ruble carskie).

Art. 7. Sumy pieniężne w walucie rublowej, złożone jako depozyty, bądź też złożone w kasach państwowych lub komunalnych, jako kaucje — podlegają zwrotowi w takiejże samej walucie rublowej.

Art. 8. Umowy, zawarte wbrew zakazowi, wyrażonemu w art. 2 niniejszej ustawy, są nieważne.

*) Dz. Urzęd. Min. Skarbu Nr. 11 — poz. 158 i Nr. 13 — poz. 175.

Art. 9. Winni wykroczenia przeciwko zakazowi, zawartemu w art. 2 niniejszej ustawy, ulegają w drodze orzeczenia sądowego karze aresztu do 6 miesięcy i grzywnie do 500,000 marek polskich lub jednej z tych kar.

Art. 10. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia. Jednocześnie tracą moc obowiązujące przepisy, sprzeczne z postanowieniami niniejszej ustawy.

Art. 11. Wykonanie niniejszej ustawy poleca się Ministrowi Skarbu i Ministrowi Sprawiedliwości.

Marszałek:
(—) *Trąmpczyński.*

Prezydent Ministrów:
(—) *L. Skulski.*

Minister Skarbu:
(—) *W. Grabski.*

Minister Sprawiedliwości:
(—) *Jan Hebdzyński.*

(Dz. Ust. R. P. Nr. 38 z dnia 13 maja 1920 r., poz. 216).

291.

USTAWA

z dnia 30-go kwietnia 1920 roku

w przedmiocie dalszej emisji biletów Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej.

Art. 1. Upoważnia się Polską Krajową Kasę Pożyczkową do doprowadzenia stanu emisji jej biletów, prócz biletów, emitowanych na zasadzie art. 2 ustawy z dnia 26 marca 1920 r. (Dz. Ustaw Nr. 31 poz. 179), do kwoty 16.000.000.000 marek polskich, łącznie z kwotą 11.000.000.000 marek polskich, ustaloną art. 1 tejże ustawy.

Art. 2. Ustawa niniejsza obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Art. 3. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Skarbu.

Marszałek:
(—) *Trąmpczyński.*

Prezydent Ministrów:
(—) *L. Skulski.*

Minister Skarbu:
(—) *W. Grabski.*

(Dz. Ust. R. P. Nr. 38 z dnia 13 maja 1920 r., poz. 217).

292.

USTAWA

z dnia 30-go kwietnia 1920 r.

o biletach skarbowych.

Art. 1. Bilety skarbowe wypuszcza się dla zaspakajania w miarę potrzeby przewidzianych w ustawach skarbowych bieżących wydatków Skarbu Polskiego, na które pokrycie ma wpłynąć do Skarbu w terminie nie dalszym od terminu spłaty biletów.

Art. 2. Bilety skarbowe wypuszcza się serjami. Każda serja wypuszcza się na mocy osobnej ustawy, zawierającej postanowienia o ogólnej sumie, terminie płatności i oprocentowaniu tej serji, oraz o specjalnych przywilejach, które mogą być nadane biletom tej serji.

Art. 3. Bilety skarbowe mogą być przedstawiane do spłaty w ciągu lat 10, począwszy od dnia ich płatności.

Kupony mogą być przedstawiane do spłaty w ciągu lat 5 od dnia ich płatności.

Bilety i kupony, nieprzedstawiane do spłaty w powyższych terminach, stają się nieważne, jako przedawnione.

Art. 4. Wszystkie kasy skarbowe i urzędy podatkowe oraz Centralna Kasa Państwowa przyjmują bilety skarbowe, posiadające wszystkie kupony, których termin płatności jeszcze nie nastąpił, jako spłatę należności skarbowych, według imiennej wartości biletów, z doliczeniem wartości bieżącego kuponu do dnia spłaty, o ile suma wpłacana nie jest niższą od sumy imiennej wartości wnoszonych biletów z doliczeniem wartości bieżących kuponów w dniu spłaty.

Art. 5. Kupony od biletów skarbowych są wolne od podatków od kapitałów i rentowych.

Art. 6. Bilety skarbowe mają wszelkie prawa papierów wartościowych, posiadających bezpieczeństwo pupilarne, i mogą być używane dla lokaty kapitałów osób, pozostających pod opieką i kuratelą, jakoteż kapitałów fundacyjnych, kościelnych, kaucji cywilnych i wojskowych, depozytów, oraz dla konwersji innych papierów pupilarnych.

Art. 7. Instytucje rządowe przyjmują bilety skarbowe jako wadja i kaucje w wysokości ich wartości imiennej.

Art. 8. Tryb sprzedaży i opłaty biletów skarbowych, oraz tryb opłaty kuponów od tych biletów ustali Minister Skarbu.

Art. 9. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. 10. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Skarbu.

Marszałek:
(—) *Trąmpczyński.*

Prezydent Ministrów:
(—) *Skulski.*

Minister Skarbu:
(—) *W. Grabski.*

(Dz. Ust. R. P. Nr. 38 z dn. 13 maja 1920 r., poz. 218).

293.

USTAWA

z dnia 30 kwietnia 1920 r.

o wypuszczeniu serji I biletów skarbowych.

Art. 1. Upoważnia się Ministra Skarbu do wypuszczenia z dniem 1 maja 1920 r. serji I biletów skarbowych na ogólną sumę 2 miljardów marek polskich.

Art. 2. Bilety skarbowe serji I płatne są 1 maja 1922 r. i oprocentowane w stosunku 4 od sta rocznie, płatnych półrocznie z dołu, a mianowicie: 1 maja i 1 listopada każdego roku.

Art. 3. Spłata wszelkich należności ponad 20.000 mk., przypadających osobom lub instytucjom prywatnym od instytucji rządowych, może być dokonywana w części, nieprzekraczającej 50% wypłacanej sumy, biletami skarbowemi serji I, według imiennej wartości biletów, z doliczeniem wartości bieżącego kuponu do dnia spłaty.

Art. 4. Bilety skarbowe serji I, posiadające wszystkie kupony, których termin płatności jeszcze nie nastąpił, będą przyjmowane przy wpłatach na zamierzoną przymusową pożyczkę rentową według zasad, ustalonych w art. 4 ustawy z dnia 30 kwietnia 1920 r. o biletach skarbowych.

Art. 5. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 maja 1920 r.

Art. 6. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Skarbu.

Marszałek:

(—) Trąmpczyński.

Prezydent Ministrów:

(—) L. Skulski.

Minister Skarbu:

(—) Wł. Grabski.

(Dz. Ust. R. P. Nr. 38 z dn. 13 maja 1920 r., poz. 219).

294.

USTAWA

z dnia 30 kwietnia 1920 r.

w przedmiocie papierów, mających bezpieczeństwo pupilarne.

Art. 1. Prawo bezpieczeństwa pupilarnego nie przysługuje nadal papierom obcych państw i instytucji, mających swą siedzibę poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej. Papiery te od chwili wejścia w życie niniejszej ustawy nie mogą być przyjmowane jako papiery z bezpieczeństwem pupilarnem.

Art. 2. Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości, a o ile chodzi o b. dzielnicę pruską, Minister b. Dzielnicy Pruskiej w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Ministrem Sprawiedliwości, określą na drodze rozporządzeń wykonawczych terminy, w ciągu których papiery, pozbawione w myśl art. 1 prawa pupilarnego bezpieczeństwa, mają być zastąpione papierami, w to prawo wyposażonemi, wszędzie tam, gdzie wymaga się tegoż bezpieczeństwa.

Art. 3. Wykonanie tej ustawy powierza się Ministrowi Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości i Ministrem b. Dzielnicy Pruskiej.

Art. 4. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Marszałek:

(—) Trąmpczyński.

Prezydent Ministrów:

(—) L. Skulski.

Minister Skarbu:

(—) W. Grabski.

Minister Sprawiedliwości:

(—) Jan Hebdzyński.

Minister b. Dzielnicy Pruskiej:

(—) W. Seyda.

(Dz. Ust. R. P. Nr. 38 z dn. 13 maja 1920 r., poz. 220).

Przepisy o stosunkach handlowych z zagranicą.

295.

OBWIESZCZENIE

Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrami Skarbu, Aprowizacji oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych w sprawie wstrzymania wydawania pozwoleń na przywóz poszczególnych rodzajów towarów przez linję celną Rzeczypospolitej Polskiej.

Państwowa Komisja Przywozu i Wywozu w Warszawie, Oddziały Państwowej Komisji Przywozu i Wywozu w Krakowie i we Lwowie oraz urzędy, wydające pozwolenia w zagranicznym obrocie towarowym, a zależne od Państwowej Komisji Przywozu i Wywozu w Warszawie, nie będą odtąd udzielać pozwoleń w myśl art. 2 Dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. (Dz. Pr. Nr. 15 poz. 216) na przywóz przez linję celną Rzeczypospolitej Polskiej następujących towarów:

Pozycja taryfy celnej.	
177 p. 3 a	Abażury.
195, 197	Aksamity jedwabne i półjedwabne.
178	Albumy do fotografji, pocztówek, marek pocztowych.
	Aluminjowe wyroby do ozdoby (patrz Wyroby do ozdoby z cyny, cynku i t. d.).
	Amerykany, wózki lekkie (chars a bancs) (patrz Powozy).
10	Anyż, z wyjątkiem przeznaczonego do celów farmaceutycznych.
	Arak (patrz Wódki).
5 p. 5 b	Arbuzy.
172 p. 3 b	Arfy.
137 p. 2	Atramenty płynne.
57 p. 4 a	Baty.
215 p. 4 d	Bębenki dziecinne.
	Bielidło kosmetyczne (patrz Wyroby kosmetyczne).
209 p. 1 b	Bielizna przybrana haftami, koronkami, ozdobami i t. p.
37	Bieługa pod wszelką postacią.
173 p. 3a i b	Bilety wizytowe, kolejowe i tramwajowe.
	Biskwit (patrz naczynia porcelanowe i t. d. Ozdoby terrakotowe).
	Biusty z metali (patrz Wyroby do ozdoby z cyny, cynku i t. d.), z gliny (patrz Ozdoby terrakotowe).
	Biusty wszelkie.
	Biżuterja (patrz Wyroby ze złota, srebra i t. d.).
5 p. 5 a	Brukselska kapusta.
	Bukiety (patrz kwiaty cięte).
76 p. 3	Bukiety fajansowe i porcelanowe.
215 p. 1	Bursztyn, wyroby.
24 p. 5	Ciasta cukiernicze.
	Chińskie orzechy tungulowe (patrz Orzechy).

10	Chleb świętojański.
195. 197	Chustki jedwabne i półjedwabne.
196	Chustki jedwabne fularowe.
201	Chustki w rodzaju kaszmirowych, z osnową wełnianą i wątkiem różnobarwnym wełnianym i jedwabnym, również z domieszką bawełny.
Uwaga 5 ogólna do poz. 183 209	Chustki przybrane jedwabiem, szychem (także złotem i srebrem), koronkami, tiulem i innemi kosztownemi materjałami.
	Chwasty (patrz Wyroby szmuklerskie)
22 p. 2	Cukier lodowaty.
24 p. 2	Cukierki.
21 p. 4	Cygara, cygaretki.
	Cynowe, cynkowe wyroby do ozdoby (patrz Wyroby do ozdoby z cyny, cynku i t. d.).
	Czapeczki przybrane wstążkami, i t. p. (patrz Kapelusze damskie).
	Czapki futrzane z obramowaniem futrzanem (patrz Futra).
24 p. 2	Czekolada.
24 p. 5	Czurezela.
7 p. 2	Daktyle.
	Djamenty (patrz Kamienie szlachetne)
5 p. 5 b	Dynie.
	Dywany (patrz Kobierce).
	Dziane wyroby (patrz Wyroby dziane)
	Fajans (patrz Naczynia, albo Kwiaty sztuczne).
	Faetony (patrz Powozy).
7 p. 2	Figi.
Uwaga 5 ogólna do poz. 183 209	Firanki przybrane jedwabiem, szychem (także złotem i srebrem), koronkami, tiulem i innemi kosztownemi materjałami.
215 p. 1	Fiszbin, wyroby wszelkie.
	Frendzle (patrz Wyroby szmuklerskie)
196	Fulary jedwabne.
Uwaga 1 do poz. 209	Futra, ubiory i okrycia futrzane, albo podbite futrem, czapki futrzane i z obramowaniem futrzanem — wszystko z bobrów, lisów czarnych i niebieskich, szynszyli, soboli, fok, gronostajów, kun, elków, nurków, cywetów, skunksów.
215 p. 2	Gagat wyroby.
	Galanterja (patrz Wyroby galanteryjne i toaletowe).
24 p. 2	Galaretki owocowe.
172 p. 3 b	Gramofony.
14 p. 1 p. 2	Grzyby wszelkie, świeże i suszone, w occie, oliwie, słonej wodzie, z wyjątkiem służących do celów leczniczych (jak do wyrobu kefiru i t. p.).
148	Guziki platynowe, złote i srebrne.
207 p. 1a, b, c	Hafty wszelkie.
24 p. 5	Hałwa.

215 p. 4 d	Harmonijki dziecinne.
	Homary (patrz Ostrygi).
	Jagodowe wina (patrz Wina jagodowe i t. d.).
	Jedwabne wyroby (patrz Wyroby dziane, Wyroby szmuklerskie, Wyroby plecione, Hafty, Koronki, Aksamity, Chustki, Wstążki, Taśmy, Tiul, Ubrania, Szenila).
37	Jesiotry pod wszelką postacią.
	Jubilerskie wyroby (patrz Wyroby ze złota, srebra i t. d.).
87 p. 3	Kadzidła.
24 p. 1 p. 2	Kakao.
5 p. 5 a	Kalafjory.
216 p. 1	Kałamarze wszelkie.
67 p. 1	Kamienie szlachetne (brylanty, djamenty, rubiny, szafiry, szmaragdy), z wyjątkiem przeznaczonych do celów technicznych; perły prawdziwe.
70 p. 1 a i b	Kamienne wyroby snycerskie, rzeźbiarskie i tokarskie.
5 p. 5 a	Karczochy.
173 p. 1 a	Karety.
	Karjatydy, z metali (patrz Wyroby do ozdoby z cyny, cynku i t. d.), z gliny (patrz Ozdoby terrakotowe).
9, 13	Kapary.
209 p. 2	Kapelusze damskie, czapeczki i inne ubrania na głowę, przybrane wstążkami, koronkami, piórami, kwiatami i t. p.
5 p. 5 a	Kapusta brukselska.
201	Kaszmiry.
11 p. 1	Kasztany.
18 p. 2 i 3	Kawa palona, mielona i surogaty kawy.
37 p. 5	Kawior.
5 p. 5b	Kawony.
	Keby (patrz Powozy).
188, 192, 195 197, 203	Kobierce wszelkie.
11	Kokosy, z wyjątkiem idących do przerobu przemysłowego.
10	Kolender (korjander).
Uwaga ogólna do 183 — 209	Kołdry, przybrane jedwabiem, szychem (także złotem i srebrem), koronkami, tiulem i innemi kosztownemi materjałami.
24 p. 3	Kompoty.
177 p. 5 d II	Konfekcja, ubrania z przędzy i tkaniny papierowej.
24 p. 2	Konfitury.
	Koniak (patrz Wódki).
13	Konserwy, z wyjątkiem sprowadzanych przez władze wojskowe.
67 i 215 p. 1	Korale prawdziwe w wyrobach.
207 p. 1 a, b, c	Koronki wszelkie.
177 p. 3 a	Koperty papierowe.
	Kosmetyki (patrz Wyroby kosmetyczne).
	Krewetki (patrz Ostrygi).
213 p. 2, p. 3, 177 p. 3 a	Kwiaty sztuczne i ich części, z przędzy, tkanin i papieru; rośliny sztuczne do ozdoby.
76 p. 3	Kwiaty sztuczne porcelanowe, fajan-

	sowe, rośliny, ich części i wyroby z nich (wianki, bukiety i t. p.).
62 p. 6	Kwiaty cięte, liście świeże i suszone, także farbowane, bukiety i wieńce z kwiatów, liści i innych części roślin.
	Landa (patrz Powozy).
	Laski (patrz Wyroby stolarskie i tokarskie).
	Laski z parasolami (patrz Parasole).
	Likiery (patrz Wódki).
62 p. 6	Liście barwione.
22 p. 2	Lodowaty cukier.
24 p. 5	Łakocie tureckie.
37	Łososie pod wszelką postacią.
76 p. 1	Majolika wszelka
13	Marynaty w occie.
	Meble (patrz Wyroby stolarskie i tokarskie).
61 p. 2 i Uwaga do p. 2	Meble gięte.
64 p. 2a i b	Meble koszykarskie.
61 p. 5	Meble miękkie obite (wytapicerowane) płótnem, tkaninami, skórą i t. p.
	Medaljony z metali (patrz wyroby do ozdoby z cyny, cynku i t. d.), z gliny (patrz Ozdoby terrakotowe).
	Metalowe wyroby do ozdoby (patrz Wyroby do ozdoby z cyny, cynku i t. d.).
	Miedziane ozdoby (patrz Wyroby do ozdoby z cyny, cynku i t. d.).
11 p. 2	Migdały, z wyjątkiem służących do celów farmaceutycznych.
	Mineralne wody (patrz Wody mineralne).
29 p. 1, p. 2	Miód do picia.
68 p. 3	Mozaika wszelka.
13	Musztarda.
120 p. 1	Mydło toaletowe.
75 p. 3, 76 p. 2	Naczynia porcelanowe, fajansowe i z biskwitu, z malowidłami, złoceniami, wielobarwnemi wzorami.
27 p. 1	Nalewki z alkoholem i bez.
	Napoje (patrz Wódki; Wina; Miód; Piwo; Porter; Wody i Soki; Syropy).
	Niklowe ozdoby (patrz Wyroby do ozdoby z cyny, cynku i t. d.).
57 p. 3	Notesy w oprawie skórzanej.
	Nożownicze wyroby (patrz Wyroby nożownicze).
57	Obuwie lakierowane, z materji jedwabnej, gotowe i niewykończone, również safjanowe.
Uwaga ogólna do 183—209	Obrusy przybrane jedwabiem, szychem (także złotem i srebrem), koronkami, tiulem, i innemi kosztownemi materjałami.
209 p. 1 b	Odzież przybrana haftami, koronkami, ozdobami i t. p.
13	Ogórki w occie.
	Okrycia futrzane i podbite futrem (patrz Futra).
9, 13	Oliwki zielone i czarne, suche, w słonej wodzie, oliwie lub inaczej przyrządzone.

	Ornamenty z metali (patrz Wyroby do ozdoby z cyny, cynku i t. d.), z gliny (patrz Ozdoby terrakotowe).
11 p. 1	Orzechy jadalne, chińskie orzechy tungulowe, z wyjątkiem orzechów ziemnych (arachidów).
38	Ostrygi, raki, homary, krewetki, ślimaki i t. p. świeże, solone, marynowane i t. p.
24 p. 2	Owoce w likierach, araku, koniaku.
	Owoce południowe (patrz Pomarańcze; Winogrona; Figi; Daktyle; Rodzynki; Koryntki i t. p.).
13	Owoce w occie, oliwie lub inaczej przyrządzone.
	Owocowe przetwory (patrz Konfitury; Kompoty i t. p.).
	Owocowe soki (patrz Soki z owoców).
74 p. 3	Ozdoby terrakotowe, ornamenty, karjatydy, medaljony, biusty, posągi i t. p. przedmioty do ozdoby budynków i mieszkań.
	Pachnidła (patrz Wyroby perfumeryjne; Wyroby kosmetyczne).
177 p. 2 g	Papier jedwabny lub chiński do zawijania.
21 p. 6	Papierosy.
211 p. 1a, b i p. 2a	Parasole, parasolki i laski z parasolkami, kryte tkaniną jedwabną i półjedwabną, lub kryte innemi tkaninami, jednak z pokryciem przybranem (koronkami, wstążkami, haftami i t. p.).
	Pasmanterja jedwabna i półjedwabna (patrz Wyroby szmuklerskie).
137 p. 2	Pasta do obuwia i metali.
24 p. 2	Pastylki z cukrem.
13	Pasztety.
24 p. 3	Patoka cukrowa rafinowana.
	Perfumy, perfumerja (patrz Wyroby perfumeryjne).
	Perły prawdziwe (patrz Kamienie szlachetne).
	Peruki (patrz Wyroby z włosów ludzkich).
215 p. 2	Pianki morskiej wyroby.
24 p. 5	Pierniki.
13	Pikle.
11 p. 3	Pistacje.
29 p. 1 i p. 2	Piwo i porter.
213 p. 1	Pióra przyrządzone i przyrządzone skórki ptasie z piórami, z ptaków cennych i zwyczajnych.
213 p. 1	Pióropusze i tkaniny z piórami.
	Platery (patrz Wyroby platerowane).
178 p. 3	Pocztówki.
	Pomady kosmetyczne (patrz Wyroby kosmetyczne).
6 p. 2 b	Pomarańcze i pomarańczki.
23	Pończochy jedwabne i półjedwabne (patrz Wyroby dziane).
	Popielniczki z metali (patrz Wyroby do ozdoby z cyny, cynku i t. d.), z gliny (patrz Ozdoby terrakotowe).
	Porcelana (patrz Przedmioty z porcelany i t. d. Naczynia porcelanowe;

	Kwiaty sztuczne porcelanowe; Rośliny z porcelany).
57 p. 3	Portcygary skórzane.
	Porter (patrz Piwo).
	Posągi z metali (patrz Wyroby do ozdoby z cyny, cynku i t. d.), z gliny (patrz Ozdoby terrakotowe).
173 p. 1 a. b	Powozy, powoziki, faetony, kabrjolety, keby i landa, wózki lekkie (chars a bancs), amerykany.
172 p. 3 b	Pozytywki.
	Półjedwabne wyroby (patrz Wyroby dziane; Wyroby szmuklerskie; Wyroby plecione; Hafty; Koronki; Aksamity; Chustki; Ubrania).
24 p. 2	Proszki z cukrem.
76 p. 2. p. 3	Przedmioty z porcelany i biskwitu dla ozdoby mieszkań, jako to: wazy, statuetki, i t. p.
	Przetwory z owoców i jagód (patrz Konfitury, Kompoty, Soki, Syropy).
	Przyciski z metali (patrz Wyroby do ozdoby z cyny, cynku i t. d.), z gliny (patrz Ozdoby terrakotowe).
37	Pstrągi pod wszelką postacią.
	Puder (patrz Wyroby kosmetyczne).
	Rahatłukum (patrz Tureckie łakocie).
64 p. 2	Ramki plecione.
	Raki (patrz Ostrygi).
57 p. 3	Rękawiczki skórzane.
	Rękawiczki jedwabne, półjedwabne (patrz Wyroby dziane).
7 p. 2	Rodzynki.
213 p. 2, p. 3	Rośliny sztuczne do ozdoby, z przędzy, tkanin, papieru.
76 p. 2	Rośliny, ich części i wyroby z nich (wianki, bukiety i t. p.) z porcelany, fajansu.
	Róż (patrz Wyroby kosmetyczne).
	Rubiny (patrz Kamienie szlachetne).
27 p. 1 a, b	Rum (patrz Wódki).
37 p. 2	Ryby marynowane w oliwie i faszerowane.
37 p. 1 a	Ryby świeże, żywe i śnięte: pstrągi, łososie, turboty, sole, bieługi, jesiotry, sieje (sigi), również wędzone, solone i suszone.
	Rzeźbiarskie wyroby (patrz Wyroby stolarskie, tokarskie i rzeźbiarskie).
	Rzeźbione wyroby z drzewa (patrz Wyroby z drzewa rzeźbione).
5 p. 5 a	Sałata.
173 p. 1 b	Sanki osobowe.
	Sardynki (patrz Ryby marynowane w oliwie i faszerowane).
24 p. 2	Serki owocowe.
35 p. 1, p. 2	Serwetki przybrane jedwabiem, szychem (także złotem, srebrem), koronkami, tiulem i innemi kosztownemi materjałami.
37	Sigi pod wszelką postacią.
	Skórki ptasie z piórami (patrz Pióra przyrządzone).
13	Soje.
24 p. 3	Soki z owoców i jagód.
37	Sole (ryby) pod wszelką postacią.
	Srebrne wyroby (patrz Wyroby ze złota, srebra i t. d.).
23	Syrop ziemniaczany wszelkiego rodzaju.
24 p. 3	Syropy.
18 p. 3	Surogaty kawy mielone i prasowane.
	Statuetki z metali (patrz Wyroby do ozdoby z cyny, cynku i t. d.) i innych materjałów.
	Stolarskie wyroby (patrz Wyroby stolarskie i tokarskie).
	Story (patrz Zasłony).
	Szafiry (patrz Kamienie szlachetne).
201	Szarfy w rodzaju kaszmirowych.
195 p. 1	Szenile jedwabne.
	Szkło (patrz Wyroby ze szkła).
78 p. 3	Szkło taflowe, ozdobne, grubości powyżej 5 mm. z upiększeniami i malowidłami.
	Szmaragdy (patrz Kamienie szlachetne).
	Szmuklerskie wyroby (patrz Wyroby szmuklerskie).
	Sznury jedwabne i półjedwabne (patrz Wyroby szmuklerskie).
5 p. 5 a	Szparagi.
57 p. 4 a	Szpicruty.
5 p. 5 a	Szpinak.
215 p. 1	Szyldkretowe wyroby.
	Ślimaki (patrz Ostrygi).
	Śliwowica (patrz Wódki).
137 p. 2	Środki do czyszczenia obuwia i metali.
	Środki do farbowania włosów (patrz Wyroby kosmetyczne).
10	Świętojański chleb.
21 p. 2	Tabaka do zażywania.
	Tiul haftowany (patrz Tkaniny i tiul haftowane).
201	Tkaniny w rodzaju kaszmirowych.
	Tkaniny kaszmirowe (patrz Kaszmiry).
207 p. 2a, b	Tkaniny i tiul, haftowane, choćby z jednego brzegu.
	Toaletowe wyroby (patrz Wyroby galanteryjne i toaletowe).
	Tokarskie wyroby (patrz Wyroby stolarskie i tokarskie).
215 p. 4 d	Trąbki dziecinne.
	Trociczki (patrz wyroby kosmetyczne).
	Trufle (patrz Grzyby).
37	Turboty pod wszelką postacią.
24 p. 5	Tureckie łakocie (rahatłukum).
	Ubiory futrzane i podbite futrem (patrz Futra).
209 p. 1	Ubrania (z wyjątkiem drobnej konfekcji, jak krawatów i t. p.) jedwabne i półjedwabne.
	Ubrania przybrane haftami, koronkami i t. p. (patrz Odzież przybrana haftami, koronkami i t. p.).
	Ubrania z przędzy i tkaniny papierowej (patrz Konfekcja, Ubrania z przędzy i tkaniny papierowej).
	Warkocze (patrz Wyroby z włosów ludzkich).
5 p. 5 a. b	Warzywa świeże i suszone następujące: karczochy, szparagi, kalafjory, kapusta brukselska, sałata, dynie i arbuzy.

13	Warzywa w occie, oliwie lub inaczej przyrządzone w naczyniach hermetycznie zamkniętych.
	Wazy metalowe (patrz Wyroby do ozdoby z cyny, cynku i t. d.) i inne (patrz Naczynia porcelanowe i t. p.).
	Wieńce (patrz Kwiaty cięte).
28 p. 1 a, b, p. 2 a. b	Wina winogronowe, owocowe i jagodowe, również musujace, z wyjątkiem win do celów religijnych oraz skażonych solą do wyrobu koniaku.
6 p. 4, 7 p. 2	Winogrona świeże i suszone.
46 p. 1	Włosy ludzkie, wyroby.
	Woda kolońska (patrz Wyroby perfumeryjne).
32	Wody mineralne, sztuczne i naturalne, z wyjątkiem następujących wód naturalnych: Kissingen, Apenta, Franz Joseph, Huniady, Levico, Contrexeville, Vichy, Vittel, Karlsbad, Marjenbad.
	Wody pachnące (patrz Wyroby perfumeryjne).
27 p. 1 a i b	Wódki: arak, rum, koniak, śliwowica i inne wódki oraz likiery i nalewki.
	Wózki lekkie (chars a bancs), amerykany (patrz Powozy).
195 p. 1, 197	Wstążki jedwabne i półjedwabne.
	Wyroby cukiernicze (patrz Kakao, Czekolada, Serki owocowe, Proszki, Pastylki z cukrem, Owoce w likierach, araku, i koniaku, Tureckie łakocie, Hałwa, Czurczela, Pierniki, Ciasta cukiernicze).
205 p. 1a, b	Wyroby dziane (pończosznicze, jedwabne i półjedwabne).
149 p. 3, 163 p. 3 c	Wyroby do ozdoby z cyny, cynku, miedzi, niklu, aluminjum i ich stopów; statuetki, medaljony, biusty, posągi, wazy, popielniczki, przyciski, rączki, ornamenty, karjatydy i t. p., także pozłacane i posrebrzane.
215 p. 1	Wyroby galanteryjne i toaletowe, kosztowne, część składową których stanowią: jedwab, perłowa masa, korale, szyldkret, kość słoniowa, emalja, bursztyn, pianka morska, imitacja drogich kamieni i t. p., kosztowne materjały, również z dodatkiem pozłacanych lub posrebrzanych metali i stopów; wyroby oddzielnie niewymienione z perłowej masy, szyldkretu, kości słoniowej, bursztynu.
215 p. 2	Wyroby galanteryjne i toaletowe zwyczajne, z częściami, oprawą lub ozdobami z nieszlachetnych metali i stopów, chociażby pozłacanych i posrebrzanych, z rogu, kości, drzewa, porcelany, aluminjum, niedrogich kamieni, szkła, morskiej pianki, fiszbinu, gagatu, celuloidu, lawy i t. p. pospolitych materjałów; wyroby oddzielnie niewymienione z rogu, kości, morskiej pianki, fiszbinu, gagatu, celuloidu, lawy, wosku i t. p.
57 p. 3	Wyroby kaletnicze i galanteryjne, jako to: torebki, woreczki, portmonetki, porteygary, portfele, notesy.
119 p. 1	Wyroby kosmetyczne: bielidło, róż, puder, środki do farbowania włosów, trociczki, pomady kosmetyczne i kosmetyki oddzielnie niewymienione.
158 p. 3	Wyroby nożownicze pozłacane i posrebrzane lub w oprawie pozłacanej i posrebrzanej, platerowanej, z szyldkretu, perłowej masy, kości słoniowej i mamutowej, albo z ozdobami z tych materjałów, również z ozdobami ze złota i srebra.
119 p. 2	Wyroby perfumeryjne i kosmetyczne, zawierające alkohol: perfumy, wody pachnące (kwiatowe), woda kolońska, eliksiry.
149 p. 4a, b	Wyroby platerowane, sztućce i galanterja z metali nieszlachetnych, pozłacane i posrebrzane, lub też z dodatkiem kosztownych materjałów.
205 p. 2a	Wyroby plecione, jedwabne i półjedwabne.
61 p. 1c, c, p. 3, Uwaga 2 do p. 2, uwaga 2 do p. 4	Wyroby stolarskie i tokarskie (z wyjątkiem drewnianych części aparatów i maszyn), jak meble, laski i t. p. z drzewa wszelkich gatunków.
61 p. 4	Wyroby stolarskie, tokarskie i rzeźbiarskie, z ozdobami z metali i innych materjałów, z inkrustacjami lub wkładkami (oprócz tafli do posadzek).
205 p. 2a, b, c	Wyroby szmuklerskie (sznury, frendzle, chwasty i t. p.) wszelkie.
	Wyroby tytuniowe (patrz Cygara i cygaretki; Papierosy, Tabaka).
61 p. 3	Wyroby z drzewa rzeźbione.
70 p. 1a, b	Wyroby z gipsu i alabastru: snycerskie, rzeźbiarskie i tokarskie.
77 p. 3, p. 4a, b, p. 5	Wyroby ze szkła białego i półbiałego, szlifowane, polerowane, rżnięte (z wyjątkiem mających oszlifowane lub wyrównane brzegi, dna, szyjki, korki i pokrywki) i wyroby ze szkła dwuwarstwowego, mlecznego, matowanego, karbowanego, z masą spękaną (craquelé) lub lodowatą (Eisglass), wyroby ze szkła wszelkiego ozdobne.
46 p. 1	Wyroby z włosów ludzkich.
148 p. 2a, b, p. 3a, b, p. 5	Wyroby ze złota, srebra, platyny, z prawdziwemi lub sztucznemi kamieniami, perłami i t. p. lub bez; tkaniny i taśmy złote, srebrne i szychowe.

215 p. 4a, b i d	Zabawki dziecinne.	
Uwaga 5 ogólna do 183—209	Zasłony (story) i t. p. przybrane jedwabiem, szychem (także złotem i srebrem), koronkami, tiulem innemi kosztownemi materjałami.	
171 p. 2a, b	Zegarki kieszonkowe w kopertach złotych z ozdobami z drogich kamieni lub bez.	
	Złote wyroby (patrz Wyroby ze złota, srebra i t. d.; zegarki kieszonkowe).	

Powyższa lista nie dotyczy towarów używanych, przywożonych przez pasażerów do własnego użytku, w ilościach, nie przewyższających ich potrzeby w drodze. Ponadto odnośne władze mogą pozwalać na przywóz towarów, wymienionych na powyższej liście, w wypadkach przewidzianych w art. 10, 11 i 12 rozporządzenia z dnia 4 listopada 1919 r. o taryfie celnej (ruch przesiedleńczy, wyprawy ślubne, spadki i t. p.).

Pozwolenia na przywóz wyżej wymienionych artykułów, wydane przed ogłoszeniem niniejszego obwieszczenia, po upływie terminu ich ważności nie będą prolongowane.

Minister Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu ma prawo dozwolić na przywóz poszczególnych partji wyżej wymienionych towarów.

Warszawa, dnia 12 maja 1920 r.

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *Antoni Olszewski.*

Minister Skarbu:
(—) ***W. Grabski.***

Minister Aprowizacji:
w z.
( ) *L. Zaborowski.*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
(—) ***Dr. Bardel.***

(Monitor Polski Nr. 107 z d. 14/V 1920 r.).

Przepisy o służbie państwowej.

296.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Skarbu w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 26 marca 1920 r. Dz. Ust. Nr. 31 poz. 181 w sprawie zmiany art. 1 ustawy z dnia 27 stycznia 1920 r. (Dz. Ust. Nr. 7 poz. 47) o przyznaniu nadzwyczajnego dodatku drożyźnianego urzędnikom i funkcjonarjuszom państwowym, egzekutorom podatkowym, funkcjonarjuszom kolei państwowych, nauczycielom szkół powszechnych, zawodowych, państwowych szkół średnich, seminarjów nauczycielskich i preparand oraz szkół wyższych.

Na zasadzie art. 2 ustawy z dn. 26 marca 1920 r. Dz. Ust. Nr. 31 poz. 181 zarządzam, co następuje:

Art. 1.

Art. 5 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 9 lutego 1920 r. (Dziennik Urzędowy Ministerstwa Skarbu Nr. 7 poz. 129) otrzymuje brzmienie następujące:

Wdowcy bezdzietni i wdowy bezdzietne mają być uważani przy wymiarze dodatku narówni z nieżonatymi lub niezamężnemi.

Wdowcy lub wdowy z jednem lub z dwojgiem dzieci otrzymują dodatek według wymiaru, oznaczonego w rubryce trzeciej tabeli wymiarowej, stanowiącej ustęp 2-gi art. 1 ustawy z dnia 27 stycznia 1920 r. (Dz. Ust. Nr. 7 poz. 47).

Art. 2.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje od dnia 1 maja 1920 r.

Wdowcom i wdowom z jednem dzieckiem, którzy dodatek za miesiąc maj i czerwiec 1920 r. otrzymali w wymiarze oznaczonym dla nieżonatych i niezamężnych, należy wypłacić dodatkowo różnicę.

Warszawa, dn. 18 maja 1920 r.

Minister Skarbu:
w z. *Weinfeld.*

297.

OKÓLNIK L. 691 Pr.

Do pp. Dyrektorów Departamentów, Szefów Sekcyj, Dyrektorów i Prezesów Urzędów oraz Naczelników Wydziałów.

Krytyczny stan produkcji papieru i wypływająca stąd trudność zaopatrywania w papier całego Państwa nasuwają konieczność zaprowadzenia jak najdalej idących ograniczeń w jego konsumcji. To też na skutek odezwy p. Prezydenta Ministrów uzupełnia się okólnik z dnia 6 lutego b. r. zarządzeniami, streszczonemi w niżej podanych dwunastu punktach, które stanowczo stosowane być powinny:

1) Referaty powinny być sporządzane w miarę możności na wpływach, t. j. pismach, wchodzących do Departamentu, Sekcji i Urzędu.

2) Przy załatwianiu spraw wymagających kilku ekspedycji, nie należy dla każdej odpowiedzi używać nowego arkusza referatowego, lecz pisać je na tym samym arkuszu referatowym, niezależnie od ilości ekspedycyj.

3) Należy stosować tak zwane „załatwianie odręczne", t. j. na samym wpływie, wchodzącym do Departamentu, Sekcji i Urzędu, o ile **nie zachodzi potrzeba przechowywania wpływu tego w archiwum.**

4) Należy bezwzględnie ograniczyć ilość sporządzanych odpisów pism. Wyjątek stanowią wnioski dla Przydjum Rady Ministrów (20 egz.), Komitetu Ekonomicznego (12 egz.), oraz Kancelarji Marszałka Sejmu (3 egz.).

5) Do chwili wyczerpania druków, pozostałych po okupantach, należy je używać przy załatwianiu spraw, pisząc na stronie, nieposiadającej druku.

6) Sprawozdania, raporty, protokóły, wyciągi, korespondencję wewnętrzną w obrębie Ministerstwa należy pisać wiersz po wierszu, t. j. tylko o jeden odstęp.

7) Wszelkie pisma o treści krótkiej należy sporządzać tylko na kartkach bloczkowych.

8) Wszystkie pisma, wychodzące z Departamentu, Sekcji i Urzędu mogą tylko wtedy składać się z dwóch kartek, o ile pierwsza kartka została zapisana już po obu stronach.

9) Należy stosować w korespondencji miejscowej system listów, t. zw. „kopertowych", t. j. z zastosowaniem adresu na odwrotnej niezapisanej stronie odpowiednio złożonego arkusza, a to w celu zaoszczędzenia kopert.

Wyjątek stanowią pisma, posyłane pocztą oraz „tajne“ i „poufne“, które w obrocie zarówno wewnętrznym jak i zewnętrznym powinny być przesyłane w kopertach.

10) Wszystkie koperty pism wpływających do Departamentu, Sekcji i Urzędu, co do których minął wymagany okres przechowywania, należy powtórnie zużytkować po przerobieniu.

11) W obrocie zewnętrznym należy pisma, kierowane do jednego Ministerstwa, wkładać do jednej koperty, wypisując na kopercie numery pism, znajdujących się w kopercie.

12) Jednocześnie celem uniknięcia ponownego przepisywania na maszynie czystopisu i korygowania tegoż po przygotowaniu należy do kancelarji kierować do maszyn tylko definitywnie zaaprobowane przez odnośnego aprobata (Dyrektora Departamentu, Szefa Sekcji, Naczelnika Wydziału i t. p.) rękopisy.

Warszawa, dnia 19 maja 1920 r.

Szef Biura Prezydjalnego:

(—) *Dangel.*

Ruch służbowy.

298.

Ruch służbowy w Ministerstwie Skarbu

za m-c kwiecień 1920 roku.

Mianowani zostali:

Radcami Ministerjalnymi:

Starszy Referent Gustaw Piotrowski,
„ „ Antoni Goerne.

Starszymi Referentami:

Referent Karol Lisowski,
„ Aleksander Woytkiewicz.

Pomocnikami Referenta:

Nieetatowy Dr. Bronisław Guzek,
Sekretarz kancelar. Dr. Anna Przyrembel.

Kontrolerem celnym I klasy:

Kontroler celny II klasy z Mławy — Kazimierz Białoblocki.

Kontrolerami w VIII k. płacy:

Starszy Rachmistrz Bronisław Gumiński,
Nieetatowy Stefan Wewerek.

Kasjerem C. K. P. w VIII kateg. płacy:

Kasjer P. K. K. P. — Zygmunt Jankowski.

Starszym Rachmistrzem C. K. P.

Urzędnik rachunkowy P. K. K. P.—Maurycy Moszczyc.

Zastępcą Naczelnika Kancelarji:

Sekretarz Kancelaryjny — Michał Kowalski.

Sekretarzami kancelaryjnymi:

Djetarjusz Wincenty Sadkowski,
Pomocnik Sekretarza Kancelaryjnego Rajmund Średnicki,
Pomocnik Sekretarza Kancelaryjnego Teofil Waciórski,
Nieetatowy Wiktor Dwornicki.

Pomocnikami Sekretarza kancelaryjnego:

Nieetatowy Wacław Brzozowski,
„ Władysława Kondraciukówna,
„ Zofja Łozińska,
„ Teodor Rebandel.

Zwolnieni zostali:

Starsza Kancelistka Janina Kazimirska od dnia 14 kwietnia.
Maszynistka Zofja Baronówna od dn. 1 maja.
Starszy Rachmistrz Helena Doering od dn. 1 maja.

Przeniesieni zostali:

Starszy Referent Min. Spraw Wewnętrznych — Czesław Muraszko na stanowisko Radcy Ministerjalnego w Min. Skarbu.
Starszy Referent Min. Spraw Wewnętrznych — Stanisław Nowak na takież stanowisko w Min. Skarbu.
Kierowniczka Kancelarji w Dyrekcji Skarbu we Lwowie Marja Kisielewska.
Zastępcą Naczelnika Kancelarji w Ministerstwie Skarbu.

Podwyższono pobory:

Nieetatowemu urzędnikowi rachunkowemu Apolinaremu Błaszczyńskiemu do kwoty Mk. 600.—.
Maszynistce Janinie Niepołomskiej do kwoty Mk. 500.—.
Nieetatowemu Bonifacemu Duszyńskiemu do kwoty Mk. 800.—.

Urzędnicy nowoprzyjęci tytułem próby:

Tadeusz Adamczyk	od	dnia	16	marca.
Kazimierz Dymitrowicz	„	„	1	kwietnia.
Dr. Ignacy Rotenberg	„	„	1	„
Zygmunt Wykusz	„	„	1	„
Eugenja Sawicka	„	„	1	„
Stefan Jakubowicz	„	„	1	„
Zofja Pyrowicz	„	„	10	„
Włodzimiera Bojerska	„	„	15	„
Marja Zaborowska	„	„	15	„
Janina Czulda	„	„	15	„
Irena Uchmańska	„	„	20	„
Wacław Średnicki	„	„	21	„
Romana Łaszewska	„	„	23	„
Aleksandra Piasecka	„	„	23	„
Antoni Kossowski	„	„	24	„
Erazm Jasieński	„	„	26	„
Julja Wyczółkowska	„	„	26	„
Janusz Welke	„	„	1	maja.
Faustyn Rasiński	„	„	1	„
Wanda Grochólska	„	„	1	„
Izabella Bloch	„	„	1	„
Marja Ludwika Podmagórska	„	„	1	„
Jadwiga Zubrzycka	„	„	4	„

299.

SPROSTOWANIE.

W Nr. 16 „Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu“ w dziale „Ruch służbowy“, poz. 253, przez pomyłkę wydrukowano:

w rubryce **„Naczelnikami wydziałów“:**

Edmund Sowiński

w rubryce **„Inspektorami Minist. Vb kat. pł.“:**

Aleksander Morozewicz,

co się niniejszym prostuje w sposób następujący:

Edmund Sowiński, mianowany **Naczelnikiem Centralnej Księgowości w Vb kat. pł.**

Aleksander Morozewicz, mianowany **Kierownikiem Centralnej Kasy Państwowej w Vb kat. pł.**

Wyciąg ze sprawozdania T-wa Akc. wyrobów wełnianych „M. A. Wiener" w Łodzi

za rok operacyjny 1918/19.

Bilans po dzień 31 marca 1919 r.

STAN CZYNNY.

1. Nieruchomości i budowle	Rb.	428.970,41
2. Maszyny i urządzenia fabryczne	„	519.174,28
3. Towary i surowce (gotowe wyroby)	„	569.489,52
4. Kasa	„	13.703,42
5. Portfel wekslowy	„	90 050,86
6. Dłużnicy	„	2.477.909,64
7. Ruchomości	„	12.043,19
8. Rachunek zysków i strat (strata)	„	1.146.365,34
	Rb.	5.257.706,66

STAN BIERNY.

1. Kapitał akcyjny		Rb.	3.000.000,—
2. Fundusz zapasowy		„	125.088,53
3. „ „ od nieszczęśliwych wypadków		„	6.530,68
4. Fundusz amortyzacyjny	Rb. 431.637,73		
Amortyzowano w r. 1918/19	„ 39.637,37	„	471.275,10
5. Wierzyciele	Rb. 766.847,08		
Zarezerwowano procenty	„ 887.965,27	„	1.654.812,35
		Rb.	5.257.706,66

Rachunek zysków i strat po dzień 31 marca 1919 r.

WINIEN.

1. Koszty handlowe	Rb.	56.547,65
2. Procenty	„	117.915,97
3. Różnice kursowe (strata na kursie)	„	10.314,16
4. Prowizja bankowa	„	3.800,91
5. Pensje dyrektorów	„	17.928,—
6. Odpisy na dłużnikach	„	9.477,49
7. Amortyzacja	„	39.637,37
8. Pozostałość z roku 1917/18	„	1.176.623,10
	Rb.	1.432.244,65

MA.

1. Zysk na fabrykacji		Rb.	257.770,70
2. Dochód z nieruchomości		„	4.016,72
3. Zwrot sum odpisanych na straty		„	24.091,89
4. Strata z lat poprzednich	R. 1.176.623,10		
mniej zysku w roku sprawozdawczym	„ 30.257,76	„	1.146.365,34
		Rb.	1.432.244,65

Przychód ogólny	Rb. 776.448,98
Rozchód „	„ 746.191,22
Zysk w roku sprawozdawczym 1918/19	Rb. 30.257,76

Towarzystwo Akcyjne Fabryki Produktów Chemicznych „Praga".

Sprawozdanie za 19-ty rok operacyjny

od d. 1 stycznia do d. 31 grudnia 1919 r.

Przychód.

Sprzedaż towarów	Mk. 474783,72
	Mk. 474783,72

Rozchód.

Przeróbka surowych towarów i przewóz, węgiel, opakowanie, koszty handlowe i fabryczne, podatki, procenty, asekuracja, pensja urzędników, robocizna, zapomogi robotnikom, utrzymanie budynków	Mk. 388559,02
Zysk	Mk. 86224,70
	Mk. 474783,72

BILANS po dzień 31 grudnia 1919 r.

Stan czynny.

Gotowizna i weksle w portfelu	Mk.	64365,44
Inwentarz fabryczny	„	12315,48
Remanent surowych materjałów	„	39927,43
Remanent gotowych towarów	„	2760,85
Dłużnicy	„	2360014,92
Sumy przechodnie	„	2907,40
Weksle depozytowe	„	111310,—
Straty po dzień 31 grudnia 1918 r.	„	703105,33
	Mk.	3296706,85

Stan bierny.

Kapitał akcyjny	Mk.	2000000,—
Pożyczki hipoteczne	„	31250,—
Wierzyciele	„	1006895,40
Sumy przechodnie	„	61026,75
Weksle depozytowe	„	111310,—
Zysk	„	86224,—
	Mk.	3296706,85

Bilans, Rachunek zysków i strat Towarzystwa Pożyczkowo-Oszczędnościowego w Domanicach

za rok operacyjny 1919.

STAN CZYNNY.

Gotowizna w Kasie	Mk.	21728.95
Papiery procentowe	„	4320.—
Lokaty	„	309113.34
Pożyczki	„	164245.74
Majątek	„	23643.80
Razem	Mk.	523051.83

STAN BIERNY.

Kapitał Udziałowy	Mk.	34103.52
„ Zapasowy i Specjalne	„	16896.95
Wkłady na procenty	„	445659.54
Na budowę Kościoła	„	24321.84
Zyski	„	2069.98
Razem	Mk.	523051.83

Bilanse T-wa Akc. Zakładów Mecha

	Za rok operacyjny 1914/1915	
STAN CZYNNY.	Ruble i kopiejki	
I. Kasa—gotowizna w Warszawie	17558.75	
„ „ w Aleksandrowsku	5304.12	22862.87
II. Nierychomości:		
1) Place w Warszawie	353476.91	
„ „ Aleksandrowsku	—	
2) Budynki w Warszawie	516342.62	
„ „ Aleksandrowsku	—	869819.53
III. Maszyny, narzędzia i urządzenia:		
w Warszawie	803252.94	
„ Aleksandrowsku	231037.47	1034290.41
IV. Ruchomości:		
1) Modele w Warszawie	23500.—	
„ „ Aleksandrowsku	1500.—	
2) Rysunki i archiwum w Warszawie	20000.—	
3) Ruchomości biurowe i wozy w Warszawie	20084.35	
„ „ w Aleksandrowsku	1652.46	66736.81
V. Papiery procentowe, udziały i portfel:		
1) Udziały i papiery procentowe w Warszawie	60184.60	
„ „ „ „ Aleksandrowsku	—	
2) Kaucje w instytucjach na zabezpieczenie	18769.80	
3) Weksle obce i przekazy w Warszawie	11692.—	
„ „ „ „ Aleksandrowsku	—	
4) Zaliczenie kolejowe	2044.48	92690.88
VI. Zapasy fabryczne podług inwentarza w Warszawie	707870.66	
„ „ „ „ w Aleksandrowsku	756827.14	1464697.80
VII. Dłużnicy podług wyciągu w Warszawie	1057422.28	
„ „ „ „ Aleksandrowsku	—	1057422.28
VIII. W bankach na rachunkach do dyspozycji Warszawskiej Fabryki	100.20	
„ „ „ „ „ Aleksandrowskiej Fabryki	100000.—	100100.20
IX. Depozyty Zarządu—100 akcji Tow. à rb. 500.—		50000.—
X. Rachunek procentów nadpłacone na następny okres		1693.54
XI. Straty wojenne zarejestrowane		44935.52
		4805249.84
STAN BIERNY.		
I. Kapitał Zakładowy—3600 akcji po rb. 500.—		1800000.—
II. Kapitał Zapasowy		83108.75
III. Kapitał Amortyzacyjny		509827.10
IV. Wierzyciele podług wyciągu w Warszawie	869106.10	
„ „ „ „ Aleksandrowsku	—	869106.10
V. Weksle wystawione w Warszawie	428153.24	
„ „ „ Aleksandrowsku.	—	428153.24
VI. Rachunki przechodnie dostawców w Warszawie	836119.65	
„ „ „ „ Aleksandrowsku	—	836119.65
VII. Kaucje Zarządu—100 akcji naszego T-wa po rb. 500.—		50000.—
VIII. Rachunki nieodebranej dywidendy		760.—
IX. Rachunek tantjemy Zarządu		—
X. Rachunek podatków — rezerwa na podatki w Rosji		—
XI. Zysk za rok operacyjny	227232.83	
pozostałość z zysków 1913/1914 r.	942.17	288175.—
		4805249.84

Rachunek Zysków i Strat

WINIEN:			
Wydatki na fabrykacje	Mk.	528403.41	
Płace Zarządu, urzędników i robotników	„	1017976.05	
Premje patentowe, prowizje, podatki, stemple, koszty sądowe i rejentalne, podróże, asekuracje i wydatki różne	„	117733.99	
Procenty	„	109980.80	
Konserwacja budynków, maszyn, obrabiarek i urządzeń	„	21184.02	
Koszty leczenia, odszkodowania za wypadki, zapomogi i emerytury.	„	33652.87	
Materjały pisemne i rysunkowe, druki, ogłoszenia, prenumerata pism, porto, depesze i telefony	„	7082.15	Mk. 1836013.29
Zysk za rok operacyjny 1918/1919			„ 787276.99
			Mk. 2623290.28

Stosownie do uchwały Ogólnego Zebrania z dn. 11 marca r. b. wypłata dywidendy za kupony Nr. 16 Mk. 54.—, Nr. 17 Mk. 129.60, Nr. 18 Mk. 75.60, Nr. 19 Mk. 97.20 i Nr. 20 Mk. 45.90, uskutecznioną będzie od d. 15 marca r. b. w kasie T-wa Warszawa ul. Srebna Nr. 16.

nicznych Borman, Szwede i S-ka.

Za rok operacyjny 1915/1916 Ruble i kopiejki		Za rok operacyjny 1916/1917 Marki i fenigi		Za rok operacyjny 1917/1918 Marki i fenigi		Za rok operacyjny 1918/1919 Marki i fenigi	
9671.54		19234.04		49697.17		98019.16	
21248.90	30920.44	57253.61	76487.65	108739.58	158436.75	—	98019.16
353476.91		763510.13		763510.13		971928.13	
237774.60		513593.13		513593.13		513593.13	
516342.62		1115300.06		1115300.06		1115828.05	
435378.75	1542972.88	1205108.93	3597512.25	1205108.93	3597512.25	1205108.93	3806458.24
799776.47		1721149.39		1799448.87		1982949.14	
481912.10	1281688.57	2656381.76	4377531.15	2656381.76	4455830.63	2656381.76	4639330.90
23500.—		50760.—		50760.—		50760.	
10000.—		21600.—		21600.—		21600.—	
20000.—		43200.—		43200.—		43200.—	
20078.35		43369.24		43369.24		43369.24	
14600.—	88178.35	31536.—	190465.24	31536.—	190465.24	31536.—	190465.24
60184.60		291412.30		25307.43		43838.52	
—		—		97286.40		97286.40	
18769.80		40542.77		34111.35		47659.03	
11392.—		24606.72		101488.68		84208.68	
—		—		62640.—		62640.—	
2044.48	92390.88	4416.08	360977.87	366.08	321199.94	366.08	335998.71
603599.32		1325512.90		1686801.18		2786629.81	
1777941.80	2381541.12	3651341.91	4976854.81	1858123.15	3544924.33	1615663.84	4402293.65
1021154.13		1988014.95		1294542.68		2163328.97	
892375.—	1913529.13	514267.92	2502282.87	692495.29	1987037.97	765521.75	2928850.72
103.53		231.05		195273.27		56871.30	
507672.50	507776.03	166156.27	166387.32	947505.60	1142778.87	947505.60	1004377.30
	50000.—		108000.—		108000.—		108000.—
	1392.29		2223.—		1899.—		—
	92687.52		314403.58		371443.41		381389.58
	7983077.21		16673125.74		15879528.39		17895183.50
	1800000.—		3888000.—		3888000.—		3888000.—
	94989.64		258736.92		307826.44		368562.04
	612001.09		1679485.13		2205897.02		2740138.86
904097.30		2290303.72		2013767.91		1524037.61	
850000.—	1754097.30	1836000.—	4126303.72	1836000.—	3849767.91	1836000.—	3360037.61
419868.24		878371.—		833227.—		1554827.—	
450000.—	869868.24	972000.—	1850371.—	432000.—	1265227.—	432000.—	1986827.—
816346.45		1777152.79		1599961.15		2950096.67	
1383428.81	2199775.26	1160481.60	2937634.39	353627.10	1953588.25	—	2950096.67
	50000.—		108000.—		108000.—		108000.—
	90760.		662601.60		933768.—		1283688.—
	15120.12		116103.—		165091.57		213316.33
	9000.—		111240.		149240.—		209240.—
487465.56		934649.98		1053122.20		687276.99	
—	487465.56	—	934649.98	—	1053122.20	—	787276.99
	7983077.21		16673125.74		15879528.39		17895183.50

za rok operacyjny 1918/1919.

M A.

W ciągu 1918/1919 r. wykonano i sprzedano w Warszawie za sumę (dochód brutto) . . . Mk. 2547835.61
Zysk Aleksandrowskiej Fabryki za powyższy okres rb. 34932.72 à 216 . . . . . „ 75454.67

Mk. 2623290.28

Bilans Banku Ziemiańskiego,

założonego przez Tow. Kredytowe Ziemskie w Królestwie Polskiem, na 1-go kwietnia 1920 roku.

STAN CZYNNY

Kasa i monety	Mk. 2,619,929.79
Sumy do dyspozycji Banku	„ 24,975,905.78
Skup pap. wyl. i kuponów	„ 9,905.70
Papiery publiczne własne	„ 14,856,864.27
Weksle inkasowe	„ 154,442.—
Weksle zdyskontowane	„ 6,145,101.—
Pożyczki specjalne do 1921 r.	„ 16,846,093.15
„ na zabezp. hipot.	„ 17,115,710.20
Otwarty kredyt	„ 23,916,821.33
Zastawy	„ 1,378,339.21
Korespondenci loro	„ 1,533,151.07
„ nostro	„ 2,185,205.84
Przechodnie	„ 64,324.07
Oddziały	„ 4,999,432.88
Ruchomości	„ 92,726.51
Wydatki bieżące	„ 1,688,577.24
	Mk. 118,582,530.04
Depozyty	Mk. 69,630,310.96
Różni za nasze depozyty	„ 605,256.47
	Mk. 70,235,567.43

STAN BIERNY

Kapitał zakładowy	Mk. 6,480,000.—
Obligacje Banku	„ 12,218,524.—
Lokaty	„ 10,284,196.52
Rachunki bieżące	„ 41,229,520.81
Kasa Przezorności	„ 69,339.74
Korespondenci loro	„ 32,627,768.95
„ nostro	„ 5,896,619.49
Oddziały	„ 3,806,185.28
Należności skarbowe	„ 8,085.87
Przechodnie	„ 3,369,997.89
Procenty i prowizje	„ 2,587,720.67
Pozostałość z 1918 r.	„ 4,570.82
	Mk. 118,582,530.04
Różni za swoje depozyty	Mk. 55,670,945.62
Depozyt własny	„ 14,564,621.81
	Mk. 70,235,567.43

Bilans Tow. Akc. Przetworów Kartoflanych, Nowy Dwór P. Górski i E. Morawski

na 1 września 1919 r.

Stan czynny.

Grunty i place	25076,—
Budowle i maszyny	589319,99
Sprzęty, utens. i inwentarz	462126,88
Produkty i materjały	359661,66
Kasa w gotówce i papier. procent.	117822,74
Dłużnicy	785719,69
	2339726,96

Stan bierny.

Kapital zakładowy	1080000,
„ zapasowy	47568,06
„ amortyzacyjny	445037,65
Fundusz zapomog. dla robotn. i na cele filantr.	34000,—
Dywidenda	162000,—
Sumy przechodnie	149936,76
Wierzyciele	420257,17
Pozostałość zysku na rok następny	927,32
	2339726,96

Rachunek zysków i strat za rok 1918/19.

Winien.

Umorzone należności, straty na kursie i inne	388188,73
Procenty	13525,34
Zapomogi	34000,—
Ogólne koszty handlowe	327177,59
Amortyzacje	32063,45
Zysk	162927,32
	957882,43

Ma.

Ogolny dochód	957882,43
	957882,43

Stow. Spożywcze „Jutrzenka“ w Opaczy, gm. Jeziorna.

Bilans na 31 grudnia 1919 r.

STAN CZYNNY.

Kasa, gotówka	Mk. 1000,00
Towary	„ 10113,00
Ruchomości	„ 1150,00
Dłużnicy	„ 934,65
	Mk. 13197,65

STAN BIERNY.

Udziały	Mk. 5137,00
Wierzyciele	„ 4360,00
Czysty zysk	„ 3700,65
	Mk. 13197,65

Całą sumę na Walnem Zebraniu d. 2 lutego 1920 r. postanowiono przeznaczyć na kapitał rezerwowy.

Sprawozdanie Stowarzyszenia Spożywczego w Rogowie, pow. Puławskiego

za czas od dnia 1 czerwca 1916 r. do dnia 31 grudnia 1916 r.

Bilans na dzień 1 stycznia 1917 r.

STAN CZYNNY.		STAN BIERNY.	
Gotowizna w kasie	Rb. 863,59	Udziałowcy	Rb. 461,92
Towary	„ 217,36	Rachunki przechodnie	„ 24,—
Ruchomości	„ 58,47	Czysty zysk	„ 694,11
Dłużnicy za towary	„ 36,61		
Razem	Rb. 1176,03	Razem	Rb. 1176,03

Sprawozdanie Stowarzyszenia Spożywczego w Rogowie, pow. Puławskiego

za czas od dnia 1 stycznia 1917 r. do dnia 31 grudnia 1917 r.

Rachunek strat i zysków za okres sprawozdawczy.

Koszty handlowe	Rb. 343,60	Zysk brutto	Rb. 1813,57
Czysty zysk	„ 1469,97		
Razem	Rb. 1813,57	Razem	Rb. 1813,57

Bilans aa dz. 1 stycznia 1918 r.

STAN CZYNNY.		STAN BIERNY.	
Gotowizna w kasie	Rb. 1375,30	Udziały	Rb. 483,11
Ruchomości	„ 58,47	Kapitał zapasowy	„ 46,19
Remanent towarów po cenie kosztów	„ 691,53	„ rezerwowy	„ 1,—
Udział w Związku	„ 47,—	„ budowy domu	„ 172.03
		Czysty zysk	„ 1469,97
Razem	Rb. 2172,30	Razem	Rb. 2172,30

Sprawozdanie Stowarzyszenia Spożywczego w Rogowie

za czas od dnia 1 stycznia 1918 r. do dnia 1 stycznia 1919 r.

Bilans na dzień 1 stycznia 1919 r.

STAN CZYNNY:			STAN BIERNY;	
Gotowizna w kasie		8241,90	Uziały	2085,53
Ruchomości		142,70	Kapitał zapasowy	405,70
Remanent towarów po cenie kosztu		10128,92	„ rezerwowy	38,85
Różni:			Różni:	
a) udział w Związku w P. C. H.	98,70		a) poży. zki	2450,00
b) inne należności	400,00	498,70	b) fundusz budowy domu	506,04
			Czysty zysk	13526,10
Razem		19012,22	Razem	19012,22

STOCZKOWSKIE STOWARZYSZENIE SPOŻYWCZE.

Rachunek strat i zysków za okres sprawozdawczy 1919 r.

Koszty handlowe	Mk. 20183,50	Zysk brutto na towarach dział kolonjalny	Mk. 58153,98
Amortyzacja ruchomości	„ 549,60	„ „ „ „ „ żelazny	„ 3848 00
Czysty zysk	„ 41268 94		
Razem	Mk. 62002,04	Razem	Mk. 62002,04

Bilans na dz. 1 stycznia 1920 r.

STAN CZYNNY:		STAN BIERNY.	
Gotowizne w kasie	Mk. 5693,62	Udziały	Mk. 9694,26
Ruchomości	„ 2199,05	Kapitał zapasowy	„ 3931,75
Remanent tow. po cenie kosztu dział kol.	„ 44667,10	„ rezerwowy	„ 5129,81
„ „ „ „ „ dział żel.	„ 33280,40	Należności dostawcom	„ 2887,32
Rachunki przechodnie	„ 691,—	Pożyczki	„ 19750,—
Udział w Łuk. i „Nasz Sklep“ w Warsz.	„ 1025,—	Rachunki przechodnie	„ 626,25
Różni dostawcy	„ 4736,86	Inne rachunki	„ 1004,70
		Kapitał budowlany	„ 8000,—
		Czysty zysk	„ 41268,94
Razem	Mk. 92293,03	Razem	Mk. 92293,03

SPRAWOZDANIE ZA ROK 1918/19
Towarzystwa Akcyjnego Zakładów Chemicznych „Strem"

Zarząd w Warszawie, Mazowiecka Nr. 7.

Rachunek zysków i strat.

Dochody	Mk. 9104788,99
Wydatki	„ 7909496,74
Zysk	Mk. 1195292,25
Pozostałość z r. 1917/18	„ 10108,96
	Mk. 1205401,21

Zatwierdzony przez Ogólne Zebranie z d. 21 lutego 1920 r. podział zysku:

na kapitał zapasowy	Mk. 60080,—
„ amortyzację budynków i maszyn	„ 364752,95
„ podatek od zysku	„ 150000,—
„ tantjemę dla Zarządu	„ 156000,—
10% dywidendy czyli Mk. 54,— za akcję	„ 388800,—
do przeniesienia na rok 1919/20	„ 85768,26
	Mk. 1205401,21

Bilans na d. 1 października 1919 roku.

STAN CZYNNY	Mk. i fen.	STAN BIERNY	Mk. i fen.
Ziemia	255504,54	Kapitał akcyjny	3888000,—
Nieruchomości fabryczne	1722431,81	Kapitał zapasowy	410000,—
Nieruchomość w Warszawie	744830,50	Kapitał amortyzacyjny	3136361,80
Maszyny i narzędzia	2593071,57	Wierzyciele	2415722,90
Remanenty fabryczne i inwentarz	2359922,33	Kaucja Zarządu	75600,—
Dłużnicy	2438398,89	Sumy przechodnie	223382,49
Weksle w portfelu	330469,91	Obligi weksli zdyskontowanych	60993,56
Weksle zdyskontowane	60993,56	Nieodebrana dywidenda	446604,30
Papiery procentowe	635000,26	Podatki skarbowe 1918/19	150000,—
Gotowizna	129880,87	Tantjema Zarządu 1918/19	156000,—
Kaucje	48361,07	Dywidenda za 1918/19	388800,—
Depozyty	118368,—	Pozostałość zysku 1918/19	85768,26
	11437233,31		11437233,31

SPRAWOZDANIE
Towarzystwa Pożyczkowo-Oszczędnościowego
w Łęczycy za rok 1919-ty.

BILANS.

Stan czynny: Kasa Mk. 36441.98, papiery %-we Mk. 91257.—, lokaty Mk. 66408.62, pożyczki Mk. 559565.43. Razem Mk. 753673.63.

Stan bierny: Udziały Mk. 68061.27, kapitały własne Mk. 11958.10, wkłady Mk. 520223.86, długi Mk. 77000.— sumy przejściowe Mk. 62500.93, zyski Mk. 13928.87. Razem Mk. 753673.63.

RACHUNEK ZYSKÓW I STRAT.

Wpływy. Zysk z r. 1918-go Mk. 637.67, %-ta od pożyczek Mk. 35462.49, %-ta od lokacji Mk. 3665.56, kupony papierów %-wych 1399.25, %-ta i prowizja od Polskiej Poż. Państw. Mk. 10317.22, różne Mk. 1781.46. Razem Mk. 53263.56.

Wydatki. Podział zysków z 1918 r. na kapitał zapasowy Mk. 237.67, na gratyfikację dla pracowników Mk. 400, Rada i Zarząd Mk. 2880.20, pracownicy Mk. 9755, wydatki gospodarcze i kancelaryjne Mk. 2023.85, ofiara na Skarb Narodowy Mk. 880 (w złocie i srebrze), składka na Polski Związek Rewizyjny Mk. 600, podatki Mk. 1240.45, różne Mk. 424.98, procenta od wkładów Mk. 10448.05, %-ta zwrócone Mk. 3831.34, %-ta i prowizja Banków Mk. 3125.67, strata na kursie Mk. 3487.48, zysk Mk. 13928.87. Razem Mk. 53263.56.

Podział zysków z 1919 roku: kapitał zapasowy Mk. 1392.89, gratyfikacja dla pracowników Mk. 4800.—, gratyfikacja dla Zarządu Mk. 1600, straży ogniowej w Łęczycy Mk. 250, na plebiscyt na Śląsku Cieszyńskim Mk. 3042.—, na podatek od zysku Mk. 2843.98. Razem Mk. 13928.87.

BILANS
Towarzystwa Pożyczkowo-Oszczędnościowego w WARCIE
w dniu 31 grudnia 1919 roku.

Stan czynny: Gotówka Mk. 13695,32. Lokaty Mk. 282011,48 Papiery wartościowe Mk. 599539,24. Pożyczki Mk. 1350861,75 Ruchomości Mk. 54,—. Razem Mk. 2246161.79.

Stan bierny: Kapitał udziałowy Mk. 198538.47. Kapitały zapasowy i specjalny Mk. 25037,14. Wkłady Mk. 1800614,25. Długi Mk. 132000,—. Depozyty Mk. 15169,48. Sumy przechodnie Mk. 50298,82. Czysty zysk Mk. 24503,53. Razem Mk. 2246161.79.

Stowarzyszenie Mleczarskie Łopacianka
Sprawozdanie za 1919 rok.

Bilans. Aktywa: kasa Mk. 8787.35, lokaty Mk. 1500.—, nieruchomości Mk. 858.—, ruchomości Mk. 1375.—, dłużnicy Mk. 50.—. Razem Mk. 12570.35.—. **Pasywa:** Udziały Mk. 3000.—, wierzyciele Mk. 2864.—, Polska S-ka nabiałowa Mk. 1433.90, fundusz zasobowy Mk. 4914.92, zysk Mk. 357.53.—. Razem Mk. 12570.35.—. **Straty i zyski:** dochód z nabiału Mk. 10030.32.—. Wydatki: koszty administracji Mk. 7956.19, umorzenia nieruchomości i ruchomości Mk. 622.35, inne Mk. 1094.25, zysk Mk. 357.53. Podział zysku: a) na flotę polską Mk. 200.—, b) do funduszu zasobowego Mk. 157.53.—, razem Mk. 357.53.

Sprawozdanie Stowarzyszenia spożywczego w Zyrzynie

za czas od d. 1 stycznia 1917 r. do d. 31 grudnia 1917 r.

Bilans na dzień 1 stycznia 1918 r.

STAN CZYNNY:		STAN BIERNY:	
Gotowizna w kasie	K. 3229 h. 55	Udziały	K. 1612 h. —
Ruchomości	„ 338 „ 36	Kapitał rezerwowy	„ 55 „ —
Remanent towarów po cenie kosztu	„ 6356 „ 23	Pożyczki	„ 2071 „ 91
Dłużnicy (za towary)	„ 144 „ 85	Czysty zysk	„ 6330 „ 08
Razem.	K. 10068 h. 99	Razem.	K. 10068 h. 99

Rachanek Strat i Zysków za okres sprawozdawczy.

Koszty handlowe	K. 6779 h. 94	Zysk brutto na towarach	K. 13147 h. 61
Amortyzacja ruchomości	„ 37 „ 59		
Czysty zysk	„ 6330 „ 08		
Razem	K. 13147 h. 61	Razem.	K. 13147 h. 61

Sprawozdanie Stowarzyszenia spożywczego w Zyrzynie

za czas od d. 1 stycznia 1918 r. do d. 31 grudnia 1918 r.

Bilans na dz. 1 stycznia 1919 r.

STAN CZYNNY:		STAN BIERNY.	
Gotowizna w kasie	K. 3735 h. 40	Udziały	K. 2924 h. 25
Ruchomości	„ 313 „ 53	Kapitał zapasowy	„ 5 „ 14
Remanent towarów po cenie kosztu	„ 12238 „ 94	Kapitał rezerwowy	„ 4483 „ 88
Dłużnicy (za towary)	„ 144 „ 85	Pożyczki	„ 1600 „ —
		Czysty zysk	„ 7419 „ 45
Razem.	K. 16432 h. 72	Razem.	K. 16432 h. 72

Rachunek Strat i Zysków za okres sprawozdawczy.

Koszty handlowe	K. 9177 h. 54	Zysk brutto na towarach	K. 16631 h. 82
Amortyzacja ruchomości	„ 34 „ 83		
Czysty zysk	„ 7419 „ 45		
Razem.	K. 16631 h. 82	Razem.	K. 16631 h. 82

Sprawozdanie Stowarzyszenia spożywczego w Piotrowicach Małych

za czas od d. 13 stycznia 1918 roku do d. 4 marca 1919 roku.

Bilans na d. 5 marca 1919 r.

STAN CZYNNY.		STAN BIERNY.	
Gotowizna w kasie	K. 4335 h. 72	Udziały	K. 1080 h. 78
Ruchomości	„ 672 „ 30	Kapitał rezerwowy	„ 1204 „ 65
Remanent towarów po cenie kosztu	„ 10511 „ 30	Pożyczka	„ 5100 „ —
Dłużnicy za towary	„ 510 „ 60	Kaucja	„ 500 „ —
Biblioteka	„ 553 „ 20	Czysty zysk	„ 4697 „ 69
Razem	K. 16583 h. 12	Razem	K. 16583 h. 12

Rachunek strat i zysków.

Koszta handlowe	K. 2853 h. 86	Zysk brutto na towarach	K. 21042 h. 10
Amortyzacja ruchomości	„ 74 „ 70		
Towar skradziony w drodze	„ 86 „ —		
Manco	„ 4720 „ 45		
Brak gotówki	„ 4609 „ 40		
Czysty zysk	„ 8697 „ 69		
Razem	K. 21042 h. 10	Razem	K. 21042 h. 10

Stowarzyszenie Mleczarskie w Watraszewie.

Sprawozdanie za 1919 rok.

Bilans. Aktywa: kasa mk. 707.65, ruchomości mk. 6894.45, razem mk. 7602.10. Pasywa: udziały mk. 2845.20, wierzyciele mk. 4707.65, zysk mk. 49.25, razem mk. 7602.10. Straty i zyski; dochód z nabiału mk. 12371.58. Wydatki: koszty administracji mk. 11034.28, umorzenie: ruchomości mk. 766.05, kosztów założenia mk. 522, zysk mk. 49.25.

Podział zysku: do funduszu zasobowego mk. 49.25.

Krzczonowskie Stowarzyszenie Spożywcze.

Wyciąg ze sprawozdania za rok 1919.

Bilans. Aktywa: kasa rb. 389.52½, majątek rb. 257.04, remanent towarow rb. 18826.88; dłużnicy za towary rb. 216.30½, udział w Związku rb. 162.74, różni rb. 1809.62. Razem rb. 21662.11. Passywa: udziały rb. 1037.34, kapitał zapasowy rb. 383.96, kapitał rezerwowy 606.83½, różni rb. 3196.24, należności dostawcom rb. 793.23½, pożyczki rb. 2942.15, inne rachunki rb. 835.42, czysty zysk rb. 11866.93. Razem rb. 21662.11. Rachunek strat i zysków. Dochody: pozostałość zysku r. z. 835.42, zysk brutto na towarach rb. 16308.42, procenty rb. 8.55, z powodu kursu waluty zysk na gotowiźnie rb. 297.06 i na towarach rb. 1786.16½. Razem rb. 19235.61½. Wydatki: koszty handlowe rb. 5595.03½, amortyzacja ruchomości rb. 24.0½; z powodu kursu waluty strata na zobowiązaniach rb. 807.20 i na sprzedanych rublach rb. 107.02½; pozostałość zysku r. z. rb. 835.42, czysty zysk rb. 11866.93. Razem rb. 19235.61½. Podział zysku: na udziały rb. 101.90, na kapitał zapasowy rb. 1186,70, na kapitał rezerwowy rb. 700, dodatkowe wynagrodzenie zarządu rb. 1450, sklepowej rb. 600; na kupno członkom książeczek i bloczków rb. 800, na spłatę długu za niepewnych dłużników rb. 18.10, cele dobroczynne rb. 2300 przeniesiono do zysków r. b. rb. 4710.23. Razem rb. 11866 93.

Krzczonowskie Towarzystwo Kredytowe

Wyciąg ze sprawozdania za rok 1919.

Bilans. Aktywa: kasa rb. 744.45; papiery procentowe rb. 500, pożyczki rb. 132939, majątek rb. 5003.45, procenty zaległe od pożyczek rb. 4540.65, strata rb. 924.09. Razem rb. 144651.64.

Passywa. kapitały: zakładowy rb. 4760.05, zapasowy rb. 211.84, specjalny rb. 350, wkłady rb. 129391.28, długi rb. 1091.29, sumy przechodnie rb. 8847.18. Razem rb. 144651.64. Rachunek strat i zysków. Dochody: procenty rb. 21922.63, różne rb. 273.55, procenty zaległe od pożyczek rb. 4540.65, pokrycie strat roku poprzedniego rb. 1857.72. Razem rb. 28594.55. Wydatki: straty roku poprzedniego rb. 1857.72, procenty rb. 23931.87, koszty administracji rb. 3728.20, różne rb. 0.85. Razem rb. 29518.64. Strata rb. 924.09, którą Zebranie Ogólne uchwaliło pokryć w ciągu roku z kar pobieranych od przetrzymanych pożyczek.

W dniu 14 maja 1920 r. zostało skradzione świadectwo przemysłowe dla przedsiębiorstwa handlowego kategorja trzecia na rok tysiąc dziewięćset dwudziesty Nr. 2973C. Rodzaj przedsiębiorstwa handlowego: prawo zakupu dozwolonych produktów na prowincji.

Powyższe świadectwo wydane na imię **Niecław Albertyny,** Topiel 5, przez Zarząd Skarbowy na Okręg m. st. Warszawy dn. 6 lutego 1920 roku.

Stowarzyszenie Mleczarskie w Starym Zabybiu

Sprawozdanie rachunkowe za 1919 r.

Bilans. Aktywa: Gotówka mk. 1101 f. 47, zapas nabiału mk. 4788, nieruchomości mk. 23245 f. 30, ruchomości mk. 1539 f. 60, dłużnicy mk. 1480., Razem mk. 32154 f. 37.

Pasywa: udziały mk. 2720 f. 50, wierzyciele mk. 21867 f. 67, fundusz rezerw. mk. 7551 f. 85, zysk mk. 14 f. 35. Razem mk. 32154 f. 37.

Straty i Zyski: dochód brutto z nabiału i innych mk 8580 f. 15. Wydatki: Koszta administracji mk. 6634 f. 14 umorzenie nieruchomości i ruchomości mk. 1931 f. 66 zysk mk. 14 f. 35. Razem mk. 8580 f. 15.

Podział zysków: zysk z 1919 r. w kwocie mk. 14 f. 35, uchwalono przelać do funduszu rezerwowego.

KOMITET NADZORCZY

Piotrkowskiego Towarzystwa Kredytowego Miejskiego

na zasadzie § 73 Ustawy Towarzystwa ogłasza, że Zebranie Pełnomocników Towarzystwa wyznaczone zostało na dzień **29 czerwca** 1920 roku o godz. 10 rano w sali Towarzystwa w Piotrkowie przy ul. Kaliskiej Nr. 1.

Zebraniu temu przedstawiony będzie następujący program:

1) rozpoznanie i zatwierdzenie sprawozdania za czas od 30 stycznia 1919 r. do 30 stycznia 1920 r.
2) zatwierdzenie budżetu,
3) zatwierdzenie programu działalności,
4) wniosek o zwiększenie funduszu administracyjnego i inne wnioski Władz Towarzystwa, oraz wnioski Stowarzyszonych,
5) wybory 3-ch członków Komitetu, 1-go Dyrektora i 2-ch zastępców Dyrektorów.

Uwaga. Zgromadzenie Pełnomocników uznaje się za doszłe do skutku bez względu na ilość przybyłych na nie Pełnomocników.

ZARZĄD

Towarzystwa Fabryki Cukru i Rafinerji

„KONSTANCJA",

niniejszem zawiadamia że w dniu **17 czerwca** 1920 roku o godzinie 1-ej po południu odbędzie się w lokalu biura Zarządu przy ulicy Czackiego № 15 17 w Warszawie nadzwyczajne Ogólne Zebranie Akcjonarjuszów.

Przedmiotem obrad będzie:

1) Wniosek Zarządu o przewalutowaniu wartości nieruchomości Towarzystwa i przelaniu do kapitału zakładowego nadwyżki, powstałej z przewalutowania.
2) Wnioski.

Posiadacze akcyj imiennych mają prawo głosu na ogólnem Zebraniu, jeżeli będą wniesieni, jako tacy do ksiąg Towarzystwa przynajmniej na 7 dni przed Zebraniem, przyczem do uczestniczenia w Ogólnem Zebraniu deponowanie akcyj imiennych nie jest wymagane.

Gdyby w oznaczonym terminie nie stawiła się dostateczna liczba akcjonarjuszów, to na odbycie tegoż Zebrania oznacza się powtórny termin na **5 lipca** 1920 r. o godzinie 1-ej po południu w tymże lokalu. Zebranie to bez względu na liczbę reprezentowanych na niem akcyj będzie prawomocne, a przedmiotem obrad będą te same kwestje, jakie miały być rozpatrywane w pierwszym terminie.

Tłoczono w Drukarni Państwowej, Miodowa № 20. 9871. 18 V. 20. 3000